

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

**Bruselj, 20. maj 2019
(OR. en)**

**2015/0287 (COD)
LEX 1917**

**PE-CONS 26/1/19
REV 1**

**JUSTCIV 38
CONSOM 44
AUDIO 21
DATAPROTECT 32
DAPIX 44
DIGIT 27
CODEC 332**

**DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA O NEKATERIH VIDIKIH POGODB O
DOBAVI DIGITALNE VSEBINE IN DIGITALNIH STORITEV**

DIREKTIVA (EU) 2019/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 20. maja 2019

o nekaterih vidikih pogodb
o dobavi digitalne vsebine in digitalnih storitev

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom²,

¹ UL C 264, 20.7.2016, str. 57.

² Stališče Evropskega parlamenta z dne 26. marca 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 15. aprila 2019.

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Potencial rasti elektronskega poslovanja v Uniji še ni v celoti izkoriščen. Strategija za enotni digitalni trg za Evropo na celosten način obravnava glavne ovire za razvoj čezmejnega elektronskega poslovanja v Uniji z namenom, da se izkoristi ta potencial. S tem, ko se potrošnikom zagotovi boljši dostop do digitalne vsebine in digitalnih storitev, podjetjem pa olajša dobava te vsebine in teh storitev, se lahko prispeva h krepitvi digitalnega gospodarstva Unije in spodbujanju splošne rasti.
- (2) V skladu s členom 26(1) in (2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) Unija sprejme ukrepe za vzpostavitev ali zagotavljanje delovanja notranjega trga, ki zajema območje brez notranjih meja, na katerem je zagotovljen prosti pretok blaga in storitev. Unija v skladu s členom 169(1) in točko (a) člena 169(2) PDEU prispeva k doseganju visoke ravni varstva potrošnikov z ukrepi, sprejetimi v skladu s členom 114 PDEU v okviru uresničevanja notranjega trga. Cilj te direktive je najti pravo ravnovesje med doseganjem visoke ravni varstva potrošnikov in spodbujanjem konkurenčnosti podjetij, obenem pa zagotavljati spoštovanje načela subsidiarnosti.
- (3) Nekatere vidike pogodb o dobavi digitalne vsebine ali digitalnih storitev bi bilo treba harmonizirati, pri čemer bi bilo treba izhajati iz visoke ravni varstva potrošnikov, da bi dosegli pravi enotni digitalni trg, povečali pravno varnost in zmanjšali transakcijske stroške, zlasti za mala in srednja podjetja (MSP).

- (4) Podjetja, zlasti MSP, se pogosto soočajo z dodatnimi stroški, ki izhajajo iz razlik v nacionalnih zavezujočih pravilih potrošniškega pogodbenega prava, in s pravno negotovostjo pri čezmejni ponudbi digitalne vsebine ali digitalnih storitev. Podjetja imajo stroške tudi s prilagajanjem svojih pogodb specifičnim zavezujočim pravilom o dobavi digitalne vsebine ali digitalnih storitev, ki se že uporabljajo v več državah članicah in povzročajo razlike glede področja uporabe in vsebine med posebnimi nacionalnimi pravili, ki urejajo te pogodbe.
- (5) Potrošniki včasih ne zaupajo v čezmejno nakupovanje, zlasti kadar nakupujejo spletno. Med glavne dejavnike za to pomanjkanje zaupanja potrošnikov spadata negotovost o njihovih ključnih pogodbenih pravicah ter neobstoj jasnega pogodbenega okvira za digitalno vsebino ali digitalne storitve. Številni potrošniki se soočajo s težavami, povezanimi s kakovostjo digitalne vsebine ali digitalnih storitev ali dostopom do njih. Na primer, prejmejo napačno digitalno vsebino ali digitalne storitve oziroma digitalno vsebino ali digitalne storitve z napako, ali pa ne morejo dostopati do zadevne digitalne vsebine ali digitalne storitve. Posledično potrošniki utrpijo finančno in nefinančno škodo.
- (6) Da bi se tovrstne težave odpravile, bi tako podjetja kot tudi potrošniki morali imeti možnost, da se oprejo na popolnoma harmonizirane pogodbene pravice na nekaterih glavnih področjih, ki se nanašajo na dobavo digitalne vsebine ali digitalnih storitev v vsej Uniji. S popolno harmonizacijo nekaterih ključnih regulativnih vidikov bi se pravna varnost potrošnikov in podjetij precej povečala.

- (7) Harmonizacija pravil potrošniškega pogodbenega prava v vseh državah članicah bi podjetjem, zlasti MSP, olajšala dobavo digitalne vsebine ali digitalnih storitev v vsej Uniji. Podjetja bi imela stabilno okolje pogodbenega prava za dobavo digitalne vsebine ali digitalnih storitev v druge države članice. Prav tako bi se preprečila pravna razdrobljenost, ki bi sicer nastala zaradi nove nacionalne zakonodaje, ki ureja posebej digitalno vsebino in digitalne storitve.
- (8) Potrošniki bi morali imeti koristi od harmoniziranih pravic glede dobave digitalne vsebine in digitalnih storitev, ki zagotavljajo visoko raven varstva. Imeti bi morali jasne zavezujoče pravice pri prejemu digitalne vsebine ali digitalnih storitev ali dostopanju do njih kjer koli v Uniji. Obstoje takšnih pravic bi moral povečati njihovo zaupanje v nakup digitalne vsebine ali digitalnih storitev. Prispevati bi moral tudi k zmanjšanju škode, ki jo trenutno trpijo potrošniki, saj bi obstajal sklop jasnih pravic, ki bi jim omogočal reševanje težav, s katerimi se srečujejo v zvezi z digitalno vsebino ali digitalnimi storitvami.
- (9) Ta direktiva bi morala v celoti harmonizirati nekatera ključna pravila, ki do sedaj še niso bila urejena na ravni Unije ali na nacionalni ravni.
- (10) V tej direktivi bi bilo treba jasno in nedvoumno opredeliti njeno področje uporabe ter določiti jasna vsebinska pravila za digitalno vsebino ali digitalne storitve, ki spadajo na njeno področje uporabe. Področje uporabe in vsebinska pravila te direktive bi morala biti tehnološko nevtralna in primerna za prihodnost.

- (11) V tej direktivi bi morala biti določena skupna pravila o nekaterih zahtevah v zvezi s pogodbami med trgovci in potrošniki o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve. Zato bi bilo treba popolnoma harmonizirati pravila o skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve s pogodbo, zahtevkih v primeru njune neskladnosti ali nedobave ter načinih za uveljavljanje teh zahtevkov, pa tudi o spremembi digitalne vsebine ali digitalne storitve. Popolnoma harmonizirana pravila o nekaterih bistvenih elementih potrošniškega pogodbenega prava bi podjetjem, zlasti MSP, omogočila, da lažje ponudijo svoje izdelke v drugih državah članicah. Potrošniki bi bili zaradi popolnoma harmoniziranih ključnih pravil deležni visoke ravni varstva in večje blaginje. Države članice v okviru področja uporabe te direktive ne smejo določiti morebitnih dodatnih formalnih ali vsebinskih zahtev. Države članice na primer ne bi smele določiti drugačnih pravil o obrnjenem dokaznem bremenu, kot so določena v tej direktivi, ali obveznosti potrošnika, da trgovca v določenem roku obvesti o neskladnosti.

- (12) Ta direktiva ne bi smela vplivati na nacionalno pravo glede zadev, ki jih ta direktiva ne ureja, na primer na nacionalna pravila o sklenitvi, veljavnosti, ničnosti ali učinkih pogodb ali zakonitosti digitalne vsebine ali digitalne storitve. Prav tako ta direktiva ne bi smela določati pravne narave pogodb o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve, vprašanje, ali so te pogodbe na primer prodajne pogodbe, pogodbe o storitvah, najemne pogodbe ali pogodbe sui generis, bi moralo biti prepuščeno nacionalnemu pravu. Ta direktiva ne bi smela vplivati niti na nacionalna pravila, ki ne zadevajo posebej potrošniških pogodb in določajo posebne jamčevalne zahteve za nekatere vrste napak, ki se niso pokazale v trenutku sklenitve pogodbe, in sicer nacionalne določbe, ki lahko določijo posebna pravila v zvezi z odgovornostjo trgovca za skrite napake. Ta direktiva prav tako ne bi smela posegati v nacionalne zakonodaje v zvezi z nepogodbenimi zahtevki za potrošnika v primeru neskladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve zoper osebe v predhodnih členih pogodbene verige ali druge osebe, ki izpolnjujejo obveznosti takih oseb.
- (13) Državam članicam je tudi še naprej prepuščeno, da na primer urejajo odškodninske zahteve potrošnika proti tretji osebi, ki ni trgovec, ki dobavlja digitalno vsebino ali digitalno storitev ali se k temu zaveže, kot je na primer razvijalec, ki ni hkrati trgovec na podlagi te direktive.

- (14) Državam članicam bi moralo biti tudi še naprej prepuščeno, da na primer urejajo posledice nedobave ali neskladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve, kadar je razlog za nedobavo ali neskladnost ovira, na katero trgovec nima vpliva in kadar od njega ne bi bilo mogoče pričakovati, da bi to oviro ali njene posledice preprečil ali odpravil, kot je v primeru višje sile.
- (15) Državam članicam bi moralo biti tudi še naprej prepuščeno, da na primer urejajo pravice strank, da zadržijo izpolnitev vseh ali nekaterih obveznosti, dokler druga stranka ne izpolni svojih obveznosti. Državam članicam bi moralo na primer biti prepuščeno, da urejajo vprašanje, ali ima potrošnik v primerih neskladnosti pravico, da zadrži plačilo kupnine ali del nje, dokler trgovec ne vzpostavi skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve, ali vprašanje, ali ima trgovec pravico, da zadrži povračilo, ki naj bi se izplačalo potrošniku ob odstopu od pogodbe, dokler potrošnik ne izpolni obveznosti, določene v tej direktivi, da trgovcu vrne materialni nosilec podatkov.
- (16) Državam članicam bi moralo biti tudi še naprej prepuščeno, da uporabo pravil iz te direktive razširijo na pogodbe, ki so izključene s področja uporabe te direktive, ali da te pogodbe urejajo drugače. Državam članicam bi moralo na primer biti še naprej prepuščeno, da varstvo, ki ga potrošnikom zagotavlja ta direktiva, razširijo tudi na fizične ali pravne osebe, ki niso potrošniki v smislu te direktive, kot so nevladne organizacije, zagonška podjetja ali MSP.

- (17) Oprelitev pojma potrošnik bi morala zajemati fizične osebe, ki delujejo zunaj svoje trgovske, poslovne ali obrtne dejavnosti ali poklica. Vendar bi moralo biti državam članicam še naprej prepuščeno, da v primeru pogodb z dvojnim namenom, kadar je pogodba sklenjena za namene, ki so deloma znotraj trgovske dejavnosti osebe in deloma zunaj te dejavnosti, in kadar je namen trgovske dejavnosti tako omejen, da ne prevladuje v celotni vsebini pogodbe, določijo, ali bi se ta oseba prav tako morala šteti za potrošnika in pod katerimi pogoji.
- (18) To direktivo bi bilo treba uporabljati za vsako pogodbo, na podlagi katere trgovec potrošniku dobavi digitalno vsebino ali digitalno storitev ali se k temu zaveže. Za ponudnike platform bi se lahko štelo, da so trgovci v skladu s to direktivo, če delujejo za namene v zvezi s svojo poslovno dejavnostjo in kot neposredni pogodbeni partner potrošnika za dobavo digitalne vsebine ali digitalne storitve. Državam članicam bi moralo biti še naprej prepuščeno, da razširijo uporabo te direktive na ponudnike platform, ki ne izpolnjujejo zahtev, da bi se šteli za trgovca v skladu s to direktivo.

- (19) Direktiva bi morala obravnavati težave v različnih kategorijah digitalne vsebine, digitalnih storitev in njihove dobave. Zaradi hitrega tehnološkega razvoja in za ohranjanje trajnosti pojma digitalna vsebina ali digitalna storitev bi morala ta direktiva med drugim vključevati računalniške programe, aplikacije, video datoteke, zvočne datoteke, glasbene datoteke, digitalne igre, elektronske knjige ali druge elektronske publikacije ter tudi digitalne storitve, ki omogočajo ustvarjanje, obdelavo ali hrambo podatkov v digitalni obliki ali dostop do takih podatkov, vključno s programsko opremo kot storitvijo, kot so izmenjava video in avdio vsebin ter drugo podatkovno gostovanje, urejanje besedil ali igre, ki se zagotavljajo v okolju računalništva v oblaku in na družbenih medijih. Čeprav obstajajo številni načini dobave digitalne vsebine ali digitalne storitve, kot je prenos na materialnem nosilcu podatkov, prenos s strani potrošnikov na njihove naprave, pretakanje s spleta, omogočanje dostopa do pomnilniških zmogljivosti digitalne vsebine ali dostop do uporabe družbenih medijev, bi se morala ta direktiva uporabljati ne glede na medij, uporabljen za prenos digitalne vsebine ali digitalne storitve ali za omogočanje dostopa do te vsebine ali storitve. Vendar se ta direktiva ne bi smela uporabljati za storitve dostopa do interneta.

- (20) Ta direktiva in Direktiva (EU) 2019/... Evropskega parlamenta in Sveta¹⁺ bi se morali medsebojno dopolnjevati. Medtem ko so v tej direktivi določena pravila v zvezi z nekaterimi zahtevami glede pogodb o dobavi digitalne vsebine ali digitalnih storitev, so v Direktivi (EU) 2019/...⁺⁺ določena pravila v zvezi z nekaterimi zahtevami glede pogodb za prodajo blaga. Da bi izpolnili pričakovanja potrošnikov in zagotovili jasen in enostaven pravni okvir za trgovce z digitalno vsebino, bi se morala ta direktiva zato uporabljati tudi za digitalno vsebino, dobavljeno na materialnem nosilcu podatkov, kot so DVD-ji, CD-ji, ključki USB in pomnilniške kartice, pa tudi za sam materialni nosilec podatkov, pod pogojem, da materialni nosilec podatkov deluje izključno kot nosilec digitalne vsebine. Vendar bi bilo treba namesto določb te direktive o obveznosti trgovca za dobavo ter o zahtevkah potrošnika v primeru nedobave uporabljati določbe Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta² o obveznostih v zvezi z dostavo blaga in pravnih sredstvih v primeru, da blago ni dostavljeno. Poleg tega bi se morale določbe Direktive 2011/83/EU, na primer o pravici do odstopa od pogodbe in naravi pogodbe, v skladu s katero se to blago dobavi, še naprej uporabljati tudi za te materialne nosilce podatkov in na njih dobavljeno digitalno vsebino. Ta direktiva prav tako ne posega v pravico distribuiranja, ki velja za to blago na podlagi avtorskega prava.

¹ Direktiva (EU) 2019/ ... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... (UL ...)

⁺ UL: prosimo, vstavite v besedilo serijsko številko direktive iz dokumenta PE-CONS 27/19 (2015/0288(COD)), v opombo pa številko, datum, naslov in sklic na Uradni list navedene direktive.

⁺⁺ UL: prosimo, vstavite serijsko številko direktive iz dokumenta PE- CONS 27/19 (2015/0288(COD)).

² Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 304, 22.11.2011, str. 64).

- (21) Direktiva (EU) 2019/...⁺ bi se morala uporabljati za pogodbe o prodaji blaga, vključno z blagom z digitalnimi elementi. Pojem blaga z digitalnimi elementi bi se moral nanašati na blago, ki vključuje digitalno vsebino ali digitalno storitev ali je z njo medsebojno povezan na način, da bi odsotnost te digitalne vsebine ali digitalne storitve preprečila, da bi blago opravljalo svojo funkcijo. Digitalna vsebina ali digitalna storitev, vključena v blago ali medsebojno povezana z njim na takšen način, bi morala spadati na področje uporabe Direktive (EU) 2019/...⁺, če se zagotavlja z blagom na podlagi prodajne pogodbe za to blago. Od vsebine take pogodbe bi moralo biti odvisno, ali je dobava vključene ali medsebojno povezane digitalne vsebine ali digitalne storitve del prodajne pogodbe s prodajalcem. To bi moralo zajemati vključeno ali medsebojno povezano digitalno vsebino ali digitalne storitve, katerih dobava se izrecno zahteva v pogodbi. Vključevati bi moralo tudi prodajne pogodbe, ki jih je mogoče razumeti kot pogodbe, ki zajemajo dobavo specifične digitalne vsebine ali specifične digitalne storitve, saj so običajne za blago iste vrste in bi jih potrošnik lahko razumno pričakoval glede na naravo blaga in ob upoštevanju vseh javnih izjav, ki so jih v predhodnih členih pogodbene verige dali prodajalec ali druge osebe v njegovem imenu, vključno s proizvajalcem. Na primer, če bi se pametni televizor oglaševal kot televizor, ki vsebuje določeno video aplikacijo, bi se za to aplikacijo štelo, da je del prodajne pogodbe. To bi moralo veljati ne glede na to, ali je bila digitalna vsebina ali digitalna storitev predhodno nameščena v blago ali pa jo je treba naknadno prenesti na drugo napravo in je z blagom le medsebojno povezana.

⁺ UL: prosimo, vstavite serijsko številko direktive iz dokumenta PE- CONS 27/19 (2015/0288(COD)).

Na primer, pametni telefon bi lahko že ob nakupu vseboval standardizirane predhodno nameščene aplikacije, zagotovljene v skladu s prodajno pogodbo, kot je aplikacija z alarmom ali aplikacija s fotografsko kamero. Drug primer bi lahko bila pametna ura. V tem primeru bi se ura sama štela za blago z digitalnimi elementi, ki lahko opravlja svoje funkcije le z aplikacijo, ki je zagotovljena v skladu s prodajno pogodbo, vendar jo mora potrošnik prenesti na pametni telefon; aplikacija bi tako bila medsebojno povezani digitalni element. To bi moralo veljati tudi, če vključene ali medsebojno povezane digitalne vsebine ali digitalne storitve ne dobavi prodajalec sam, temveč jo v skladu s prodajno pogodbo dobavi tretja oseba. Da bi preprečili negotovost za trgovce in potrošnike v primeru dvoma o tem, ali je dobava digitalne vsebine ali digitalne storitve del prodajne pogodbe, bi se morala uporabljati Direktiva (EU) 2019/...⁺. Poleg tega samo dejstvo, da mora potrošnik soglašati z licenčno pogodbo s tretjo osebo, da bi lahko uporabljal zadevno digitalno vsebino ali digitalno storitev, ne bi smelo vplivati na določanje dvostranskega pogodbenega razmerja med prodajalcem in potrošnikom, katerega sestavni del je dobava vključene ali medsebojno povezane digitalne vsebine ali digitalne storitve.

⁺ UL: prosimo, vstavite serijsko številko direktive iz dokumenta PE- CONS 27/19 (2015/0288(COD)).

- (22) Za razliko od tega, če odsotnost vključene ali medsebojno povezane digitalne vsebine ali digitalne storitve ne preprečuje, da blago opravlja svoje funkcije, ali če potrošnik sklene pogodbo za dobavo digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki ni sestavni del prodajne pogodbe v zvezi z blagom z digitalnimi elementi, bi se moralo za to pogodbo šteti, da je ločena od pogodbe o prodaji blaga, tudi če bi prodajalec deloval kot posrednik te druge pogodbe s tretjo osebo in bi lahko spadal na področje uporabe te direktive. Na primer, če potrošnik iz trgovine z aplikacijami na pametni telefon prenese aplikacijo za igro, je pogodba za dobavo aplikacije ločena od pogodbe za prodajo samega pametnega telefona. Zato bi se morala Direktiva (EU) 2019/...⁺ uporabljati le za prodajne pogodbe za pametne telefone, dobava aplikacije za igre pa bi lahko spadala na področje uporabe te direktive. Še en primer bi bil, kadar je izrecno dogovorjeno, da potrošnik kupi pametni telefon brez posebnega operacijskega sistema in nato sklene pogodbo za dobavo operacijskega sistema od tretje osebe. V takem primeru dobava operacijskega sistema, ki je bil kupljen ločeno, ne bi bila del prodajne pogodbe in tako ne bi spadala na področje uporabe Direktive (EU) 2019/...⁺, lahko pa bi spadala na področje uporabe te direktive, če so izpolnjeni pogoji iz te direktive.

⁺ UL: prosimo, vstavite serijsko številko direktive iz dokumenta PE- CONS 27/19 (2015/0288(COD)).

- (23) Potrošniki za plačilo različnega blaga ali storitev na enotnem digitalnem trgu uporabljajo digitalno obliko vrednosti, kot so elektronski boni ali e-kuponi. Digitalna oblika vrednosti postaja vse pomembnejša pri dobavi digitalne vsebine ali digitalnih storitev in bi jo bilo treba zato obravnavati kot način plačila v smislu te direktive. Digitalna oblika vrednosti bi se morala razumeti, kot da vključuje tudi virtualne valute, kolikor jih priznava nacionalno pravo. Razlikovanje glede na način plačila bi lahko povzročilo diskriminacijo in neupravičeno spodbudilo podjetja k dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve v zameno za digitalno obliko vrednosti. Same digitalne oblike vrednosti pa ne bi smeli obravnavati kot digitalno vsebino ali digitalno storitev v smislu te direktive, saj se uporablja zgolj kot način plačila.

- (24) Digitalna vsebina ali digitalne storitve se pogosto dobavijo tudi, kadar potrošnik ne plača kupnine, temveč trgovcu zagotovi osebne podatke. Ti poslovni modeli se v različnih oblikah uporabljajo v precejšnjem delu trga. S to direktivo bi bilo treba zagotoviti, da so potrošniki v okviru teh poslovnih modelov upravičeni do pogodbenih zahtevkov, pri čemer pa mora biti popolnoma jasno, da je varstvo osebnih podatkov temeljna pravica, zato osebnih podatkov ni mogoče obravnavati kot blago. Zato bi se morala ta direktiva uporabljati za pogodbe, na podlagi katerih trgovec potrošniku dobavi digitalno vsebino ali digitalno storitev ali se k temu zaveže, potrošnik pa zagotovi osebne podatke ali se k temu zaveže. Osebni podatki bi se lahko trgovcu zagotovili ob sklenitvi pogodbe ali pozneje, denimo, ko potrošnik privoli v to, da trgovec uporabi vse osebne podatke, ki bi jih lahko potrošnik naložil ali ustvaril z uporabo digitalne vsebine ali digitalne storitve. Pravo Unije o varstvu osebnih podatkov zagotavlja izčrpen seznam pravnih podlag za zakonito obdelavo osebnih podatkov. Ta direktiva bi se morala uporabljati za vsako pogodbo, na podlagi katere potrošnik zagotovi osebne podatke trgovcu ali se k temu zaveže. Uporabljati bi se morala denimo v primerih, ko si potrošnik ustvari račun na družbenem mediju in zagotovi ime ter elektronski naslov, ki se uporabita tudi za druge namene, ne le za dobavo digitalne vsebine ali digitalne storitve ali za izpolnjevanje pravnih zahtev. Prav tako bi se morala uporabljati v primeru, ko potrošnik privoli, da gradivo, ki se šteje za osebni podatek, kot so fotografije ali objave, ki jih potrošnik naloži, trgovec obdela za tržne namene. Državam članicam pa bi moralo biti še naprej prepuščeno, da določijo, ali so izpolnjene zahteve za sklenitev, obstoj in veljavnost pogodbe v skladu z nacionalnim pravom.

- (25) Kadar se digitalna vsebina in digitalne storitve ne dobavljajo proti plačilu kupnine, se ta direktiva ne bi smela uporabljati v primerih, ko trgovec zbira osebne podatke izključno za dobavo digitalne vsebine ali digitalne storitve ali izključno zaradi izpolnjevanja pravnih zahtev. To lahko denimo vključuje primere, kadar registracijo potrošnika zahteva veljavna zakonodaja zaradi varnosti in ugotavljanja istovetnosti. Ta direktiva se ne bi smela uporabljati tudi v primerih, ko trgovec zbira le metapodatke, kot so informacije v zvezi s potrošnikovo napravo ali zgodovino brskanja, razen kadar se takšno delovanje šteje za pogodbo v skladu z nacionalnim pravom. Prav tako se ne bi smela uporabljati v primerih, ko je potrošnik, ne da bi sklenil pogodbo s trgovcem, izpostavljen oglasnim sporočilom izključno z namenom pridobivanja dostopa do digitalne vsebine ali digitalne storitve. Vendar bi moralo biti državam članicam še naprej prepuščeno, da uporabo te direktive razširijo na take primere ali da drugače urejajo take primere, ki so izključeni s področja uporabe te direktive.
- (26) Ta direktiva bi se morala uporabljati za pogodbe o razvoju digitalne vsebine, ki je prilagojena posebnim zahtevam potrošnikov, vključno s prilagojeno programsko opremo. Ta direktiva bi se morala uporabljati tudi za dobavo elektronskih datotek, ki se uporabljajo za tiskanje blaga v tehniki 3D, kolikor take datoteke spadajo v opredelitev digitalne vsebine ali digitalnih storitev v smislu te direktive. Vendar ta direktiva ne bi smela urejati pravic ali obveznosti v zvezi z blagom, proizvedenim z uporabo tehnologije tiskanja v tehniki 3D.

- (27) Ker bi se morala ta direktiva uporabljati za pogodbe, katerih cilj je dobava digitalne vsebine ali digitalne storitve potrošniku, se ne bi smela uporabljati, kadar je glavni predmet pogodbe zagotavljanje poklicnih storitev, kot so prevajalske, arhitekturne, pravne ali druge storitve strokovnega svetovanja, ki jih trgovec pogosto opravlja osebno, ne glede na to, ali trgovec za ustvarjanje rezultata storitve ali njegovo dostavo ali posredovanje potrošniku uporablja digitalna sredstva ali ne. Podobno se ta direktiva ne bi smela uporabljati za javne storitve, kot so storitve socialne varnosti ali javni registri, pri katerih se digitalna sredstva uporabljajo le za posredovanje ali sporočanje storitve potrošniku. Prav tako se ta direktiva ne bi smela uporabljati za javne listine in druge notarske akte ne glede na to, ali se izvajajo, beležijo, reproducirajo ali posredujejo z digitalnimi sredstvi.
- (28) Trg za številčno neodvisne medosebne komunikacijske storitve, ki niso povezane z javno dodeljenimi številskimi viri, se hitro razvija. V zadnjih letih zaradi pojava novih digitalnih storitev, ki omogočajo medosebno komunikacijo prek interneta, kot so spletna elektronska pošta in storitve spletnih sporočil, vse več potrošnikov uporablja te storitve. Zato je treba v zvezi s takimi storitvami zagotoviti učinkovito varstvo potrošnikov. Ta direktiva bi se morala zato uporabljati tudi za številčno neodvisne medosebne komunikacijske storitve.

- (29) Ta direktiva se ne bi smela uporabljati za zdravstveno varstvo, kot je opredeljeno v Direktivi 2011/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹. Izključitev zdravstvenega varstva iz področja uporabe te direktive bi se morala uporabljati tudi za vsako digitalno vsebino ali digitalno storitev, ki pomeni medicinske pripomočke, opredeljene v Direktivi Sveta 93/42/EGS² ali 90/385/EGS³ ali Direktivi 98/79/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁴, kadar zdravstveni delavci v skladu z Direktivo 2011/24/EU zagotovijo te medicinske pripomočke ali izdajo recept zanje. Ta direktiva pa bi se morala uporabljati za vsako digitalno vsebino ali digitalno storitev, ki pomeni medicinski pripomoček, kot so aplikacije za zdravje, ki jih lahko potrošnik pridobi, ne da bi jih z receptom predpisal ali zagotovil zdravstveni delavec.

¹ Direktiva 2011/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o uveljavljanju pravic pacientov pri čezmejnem zdravstvenem varstvu (UL L 88, 4.4.2011, str. 45).
² Direktiva Sveta 93/42/EGS z dne 14. junija 1993 o medicinskih pripomočkih (UL L 169, 12.7.1993, str. 1).
³ Direktiva Sveta 90/385/EGS z dne 20. junija 1990 o približevanju zakonodaje držav članic o aktivnih medicinskih pripomočkih za vsaditev (UL L 189, 20.7.1990, str. 17).
⁴ Direktiva 98/79/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 1998 o in vitro diagnostičnih medicinskih pripomočkih (UL L 331, 7.12.1998, str. 1).

- (30) Pravo Unije o finančnih storitvah vsebuje številna pravila o varstvu potrošnikov. Finančne storitve, kot jih opredeljuje pravo, ki se uporablja za ta sektor, zlasti Direktiva 2002/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹, vključujejo tudi digitalno vsebino ali digitalne storitve, ki so povezane s finančnimi storitvami ali omogočajo dostop do njih ter so zato zajete v pravu Unije o zaščiti finančnih storitev. Pogodbe v zvezi z digitalno vsebino ali digitalnimi storitvami, ki sestavlja finančno storitev, bi bilo zato treba izključiti s področja uporabe te direktive.
- (31) Ta direktiva se ne bi smela uporabljati za digitalno vsebino ali digitalno storitev, ki se zagotavlja javnemu občinstvu kot del umetniške uprizoritve ali druge prireditve, kot je digitalna kinematografska projekcija ali avdiovizualna gledališka predstava. Morala pa bi se uporabljati, če se digitalna vsebina ali digitalna storitev javnemu občinstvu zagotavlja s prenosom signala, kot so digitalne televizijske storitve.
- (32) Prosta in odprtokodna programska oprema, katere izvorna koda je dostopna vsem, uporabniki pa lahko prosto dostopajo do programske opreme ali njene spremenjene različice, jo uporabljajo, spreminjajo in redistribuirajo, lahko prispeva k raziskavam in inovacijam na trgu digitalne vsebine in digitalnih storitev. Da razvoj tega trga ne bi bil oviran, se ta direktiva ne bi smela uporabljati za prosto in odprtokodno programsko opremo, pod pogojem, da se ne dobavlja proti plačilu kupnine in da se osebni podatki potrošnika uporabljajo izključno za izboljšanje varnosti, združljivosti ali interoperabilnosti programske opreme.

¹ Direktiva 2002/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2002 o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo in o spremembi Direktive Sveta 90/619/EGS ter direktiv 97/7/ES in 98/27/ES (UL L 271, 9.10.2002, str. 16).

- (33) Digitalna vsebina ali digitalne storitve se pogosto združujejo z zagotavljanjem blaga ali drugih storitev ter se potrošniku ponujajo v okviru iste pogodbe, ki vključuje paket različnih elementov, na primer zagotavljanje digitalne televizije in nakup elektronske opreme. V teh primerih pogodba med potrošnikom in trgovcem vključuje elemente pogodbe za dobavo digitalne vsebine ali digitalne storitve, pa tudi elemente drugih vrst pogodb, kot so pogodbe o prodaji blaga ali pogodbe o opravljanju storitev. Ta direktiva bi se morala uporabljati samo za elemente celotne pogodbe, ki vključujejo dobavo digitalne vsebine ali digitalnih storitev. Druge elemente pogodbe bi morala urejati pravila, ki se za te pogodbe uporabljajo v skladu z nacionalnim pravom ali po potrebi drugimi akti Unije, ki urejajo posamezni sektor ali predmet urejanja. Podobno bi moralo nacionalno pravo urejati učinke, ki bi jih lahko prekinitev enega elementa paketne pogodbe imela na druge elemente paketne pogodbe. Da pa se zagotovi skladnost s specifičnimi sektorskimi določbami Direktive (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta¹, ki urejajo paketne pogodbe, kadar trgovec v smislu navedene direktive ponuja digitalno vsebino ali digitalno storitev v kombinaciji z medosebno komunikacijsko storitvijo na podlagi številke ali storitvijo dostopa do interneta, se določbe te direktive o spremembi digitalne vsebine ne bi smele uporabljati za element paketa v zvezi z digitalno vsebino ali digitalno storitvijo. Namesto tega bi se morale za vse elemente paketa, ki vključujejo digitalno vsebino ali digitalno storitev, uporabljati zadevne določbe Direktive (EU) 2018/1972.

¹ Direktiva (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah (UL L 321, 17.12.2018, str. 36).

- (34) Določbe te direktive, ki se nanašajo na paketne pogodbe, bi se morale uporabljati le v primeru, ko trgovec več elementov paketa ponuja enemu potrošniku na podlagi ene same pogodbe. Ta direktiva ne bi smela vplivati na nacionalno zakonodajo, ki ureja pogoje, pod katerimi se lahko pogodba o dobavi digitalne vsebine ali digitalnih storitev šteje za povezano z drugo pogodbo, ki jo je potrošnik sklenil z istim ali drugim trgovcem, ali je tej drugi pogodbi pomožna, zahtevkih, ki se uveljavljajo na podlagi posamezne pogodbe, ali učinek odstopa od ene pogodbe na drugo pogodbo.
- (35) Poslovno prakso združevanja ponudbe digitalne vsebine ali digitalnih storitev z zagotavljanjem blaga ali drugih storitev ureja Direktiva 2005/29/ES Evropskega parlament in Sveta¹ o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu. Tako združevanje na podlagi Direktive 2005/29/ES ni prepovedano. Prepovedano pa je v primeru, da se na podlagi ocene posameznega primera v skladu z merili, določenimi v navedeni direktivi, izkaže za nepošteno. Pravo Unije s področja konkurence tudi dopušča obravnavanje praks vezave in združevanja, kadar vplivajo na konkurenčni proces in škodijo potrošnikom.

¹ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL L 149, 11.6.2005, str. 22).

- (36) Ta direktiva ne bi smela posegati v drugo pravo Unije za posamezni sektor ali predmet urejanja, kot so telekomunikacije, e-trgovanje in varstvo potrošnikov. Prav tako ne bi smela posegati v pravo Unije in nacionalno pravo o avtorskih in sorodnih pravicah, vključno s prenosljivostjo storitev spletnih vsebin.
- (37) Opravljanje dejavnosti, ki spadajo na področje uporabe te direktive, bi lahko vključevalo obdelavo osebnih podatkov. Pravo Unije zagotavlja celovit okvir na področju varstva osebnih podatkov. Ta direktiva zlasti ne posega v Uredbo (EU) 2016/679¹ ter Direktivo 2002/58/ES² Evropskega parlamenta in Sveta. Ta okvir se uporablja za vse osebne podatke, ki se obdelujejo v povezavi s pogodbami, zajetimi v tej direktivi. Osebni podatki bi se morali zato zbirati ali drugače obdelovati le v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 in Direktivo 2002/58/ES. V primeru nasprotja med to direktivo in pravom Unije o varstvu osebnih podatkov bi morale prevladati slednje.

¹ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

² Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L 201, 31.7.2002, str. 37).

- (38) Ta direktiva ne bi smela urejati pogojev za zakonito obdelavo osebnih podatkov, saj to vprašanje zlasti ureja Uredba (EU) 2016/679. Zato je vsakršna obdelava osebnih podatkov v povezavi s pogodbo, ki spada na področje uporabe te direktive, zakonita le, če je skladna z določbami Uredbe (EU) 2016/679 v zvezi s praviimi podlagami za obdelavo osebnih podatkov. Kadar obdelava osebnih podatkov temelji na privolitvi, zlasti na podlagi točke (a) člena 6(1) Uredbe (EU) 2016/679, se uporabljajo posebne določbe navedene uredbe, vključno z določbami v zvezi s pogoji za oceno, ali je bila privolitev dana prostovoljno. Ta direktiva ne bi smela urejati veljavnosti dane privolitve. Uredba (EU) 2016/679 vsebuje tudi celovit sklop pravic, kar zadeva izbris in prenosljivost podatkov. Ta direktiva ne bi smela posegati v te pravice, ki se uporabljajo za vse osebne podatke, ki jih potrošnik zagotovi trgovcu ali jih trgovec zbere v povezavi z vsako pogodbo, ki spada na področje uporabe te direktive, ter kadar potrošnik odstopi od pogodbe v skladu s to direktivo.
- (39) Pravica do izbrisa in pravica potrošnika, da prekliče privolitev za obdelavo osebnih podatkov, bi se morali v celoti uporabljati tudi v povezavi s pogodbami, zajetimi v tej direktivi. Pravica potrošnika, da odstopi od pogodbe v skladu s to direktivo, ne bi smela posegati v njegovo pravico na podlagi Uredbe (EU) 2016/679, da prekliče katero koli privolitev za obdelavo svojih osebnih podatkov.

- (40) Ta direktiva ne bi smela urejati posledic za pogodbe, zajete v tej direktivi, v primeru, da potrošnik prekliče privolitev za obdelavo svojih osebnih podatkov. Te posledice bi morale še naprej urejati nacionalno pravo.
- (41) Obstajajo različni načini, kako trgovec digitalno vsebino ali digitalne storitve dobavi potrošnikom. Primerno je določiti preprosta in jasna pravila glede načina in časa izpolnitve te obveznosti dobave, ki je glavna pogodbeni obveznost trgovca, da potrošniku da na voljo digitalno vsebino ali digitalno storitev ali mu omogoči dostop do nje. Da je bila digitalna vsebina ali digitalna storitev potrošniku dana na voljo ali mu je bil omogočen dostop do nje, bi se moralo šteti, ko digitalna vsebina ali digitalna storitev ali katera koli sredstva, primerna za dostop do nje ali njen prenos, dosežejo potrošnika in je trgovec s tem izpolnil vse obveznosti, da potrošniku omogoči uporabo digitalne vsebine ali digitalne storitve v skladu s pogodbo. Glede na to, da trgovec načeloma ni odgovoren za dejanja ali opustitve tretje osebe, ki upravlja fizično ali virtualno platformo, na primer elektronsko platformo ali shranjevanje v oblaku, ki jo je potrošnik izbral za prejemanje ali shranjevanje digitalne vsebine ali digitalne storitve, bi morale zadostovati, da trgovec digitalno vsebino ali digitalno storitev dobavi tej tretji osebi. Ni pa mogoče šteti, da je potrošnik izbral fizično ali virtualno platformo, če jo nadzoruje trgovec ali je ta pogodbeno povezana s trgovcem ali kadar je potrošnik sicer izbral to fizično ali virtualno platformo za prejemanje digitalne vsebine ali digitalne storitve, vendar je bila to edina možnost, ki jo je ponudil trgovec za prejemanje digitalne vsebine ali digitalne storitve ali za dostop do nje.

Kadar ni mogoče šteti, da je fizično ali virtualno platformo izbral potrošnik, se šteje, da trgovec obveznosti dobave digitalne vsebine ali digitalne storitve ni izpolnil, če digitalno vsebino ali digitalno storitev sicer dobavi fizični ali virtualni platformi, vendar potrošnik digitalne vsebine ali digitalne storitve v skladu s to direktivo ne more prejeti ali dostopati do nje. V teh primerih bi moral imeti potrošnik enake zahteve, kot če trgovec ni dobavil digitalne vsebine ali digitalne storitve. Glede roka za dobavo bi bilo treba v skladu s tržno prakso in tehničnimi možnostmi ter za zagotovitev določene stopnje prožnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve dobaviti brez nepotrebnega odlašanja, razen če se stranki ne odločita za drugačen dogovor, da bi uredili druge načine dobave.

- (42) Digitalna vsebina ali digitalna storitev bi morala biti skladna z zahtevami, o katerih sta se v pogodbi dogovorila trgovec in potrošnik. Zlasti bi morala biti skladna z opisom, količino, na primer številom glasbenih datotek, do katerih je mogoče dostopati, kakovostjo, na primer ločljivostjo slike, jezikom in različico, ki so bili dogovorjeni v pogodbi. Ustrezati bi morala tudi varnosti, funkcionalnosti, združljivosti, interoperabilnosti in drugim lastnostim, zahtevanim s pogodbo. Zahteve pogodbe bi morale vključevati zahteve, ki izhajajo iz predpogodbenih informacij, ki so v skladu z Direktivo 2011/83/EU sestavni del pogodbe. Te zahteve bi se lahko določile tudi v sporazumu o ravni storitve, kadar je ta vrsta sporazuma v skladu z veljavnim nacionalnim pravom del pogodbenega razmerja med potrošnikom in trgovcem.

- (43) Pojem funkcionalnosti bi bilo treba razumeti, da se nanaša na načine, na katere se digitalna vsebina ali digitalna storitev lahko uporablja. Na primer odsotnost ali prisotnost kakršnih koli tehničnih omejitev, kot je zaščita prek upravljanja digitalnih pravic ali regijsko kodiranje, bi lahko vplivala na zmožnost opravljanja vseh funkcij digitalne vsebine ali digitalne storitve glede na njen namen. Pojem interoperabilnosti se nanaša na to, ali in v kolikšni meri lahko digitalna vsebina ali digitalna storitev deluje s strojno ali programsko opremo, ki se razlikuje od tiste, s katero se digitalna vsebina ali digitalne storitve iste vrste običajno uporablja. Uspešno delovanje bi na primer lahko vključevalo zmožnost digitalne vsebine ali digitalne storitve za izmenjavo informacij z drugo tovrstno programsko ali strojno opremo in za uporabo izmenjanih informacij.
- (44) Glede na to, da se digitalna vsebina in digitalne storitve nenehno razvijajo, se lahko trgovci s potrošniki dogovorijo, da jim bodo zagotovili posodobitve in lastnosti, ko bodo te na razpolago. Zato bi bilo treba skladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve ocenjevati tudi glede na to, ali se digitalna vsebina ali storitev posodablja tako, kot je določeno v pogodbi. Nedobavo posodobitev, ki so bile dogovorjene v pogodbi, bi bilo treba šteti za neskladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve. Poleg tega bi bilo treba tudi posodobitve z napako ali nepopolne posodobitve šteti za neskladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve, glede na to, da bi to pomenilo, da se take posodobitve ne izvajajo na način, določen v pogodbi.

- (45) Da bi bila digitalna vsebina ali digitalna storitev skladna in da potrošniki ne bi bili prikrajšani za svoje pravice, na primer, kadar so v pogodbi določeni zelo nizki standardi, bi morala digitalna vsebina ali digitalna storitev poleg subjektivnih zahtev za skladnost izpolnjevati tudi objektivne zahteve za skladnost, določene v tej direktivi. Skladnost bi bilo treba med drugim ocenjevati glede na namen, za katerega bi se digitalna vsebina ali digitalne storitve iste vrste običajno uporabljale. Imeti bi morala tudi značilnosti in zmogljivostne lastnosti, ki so običajne za digitalno vsebino ali digitalne storitve iste vrste ter jih potrošniki lahko razumno pričakujejo glede na naravo digitalne vsebine ali digitalne storitve in ob upoštevanju kakršne koli javne izjave o posebnih značilnostih digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki jo je dal trgovec ali druga oseba v imenu trgovca v predhodnih členih pogodbene verige.
- (46) Standard razumnosti v zvezi z vsem sklicevanjem v tej direktivi na to, kaj lahko oseba razumno pričakuje, bi bilo treba objektivno določiti ob upoštevanju narave in namena digitalne vsebine ali digitalne storitve, okoliščin primera ter vrst uporabe in prakse vpletenih strank. Zlasti bi bilo treba objektivno določiti, kaj šteje za razumni rok za vzpostavitev skladnosti digitalne vsebine ali digitalne vsebine, ob tem pa upoštevati naravo neskladnosti.

- (47) Trgovec bi moral potrošniku v obdobju, ki bi ga potrošnik razumno pričakoval, zagotavljati posodobitve, vključno z varnostnimi, da bi ohranil skladnost in varnost digitalne vsebine ali digitalne storitve. Kar zadeva digitalno vsebino ali digitalne storitve, katerih namen je časovno omejen, bi bilo treba posodobitve na primer zagotavljati v tem obdobju, medtem ko bi lahko bilo v primeru drugih vrst digitalne vsebine ali digitalne storitve obdobje, v katerem je treba potrošniku zagotavljati posodobitve, enako obdobju odgovornosti za neskladnost ali daljše od tega obdobja, kar lahko zlasti velja za varnostne posodobitve. Potrošniku bi moralo biti še naprej prepuščeno, da izbere, ali zagotovljene posodobitve namesti. Kadar se odloči, da posodobitev ne bo namestil, potrošnik ne bi smel pričakovati, da bo digitalna vsebina ali digitalna storitev še naprej skladna. Trgovec bi moral potrošnika obvestiti, da bo odločitev potrošnika, da ne namesti potrebnih posodobitev za ohranitev skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve, vključno z varnostnimi posodobitvami, vplivala na odgovornost trgovca za skladnost lastnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki naj bi se ohranila z zadevnimi posodobitvami. Ta direktiva ne bi smela vplivati na obveznosti zagotavljanja varnostnih posodobitev, določene v pravu Unije ali nacionalnem pravu.

- (48) Uredba (EU) 2016/679 ali katero koli drugo pravo Unije o varstvu podatkov bi se morala v celoti uporabljati za obdelavo osebnih podatkov v povezavi s pogodbami, ki spadajo na področje uporabe te direktive. Poleg tega ta direktiva ne bi smela posegati v pravice, obveznosti in nepogodbena pravna sredstva, ki jih določa Uredba (EU) 2016/679. Dejstva, ki povzročajo neskladnost z zahtevami iz Uredbe (EU) 2016/679, vključno z glavnimi načeli, kot so zahteve o najmanjšem obsegu podatkov ter vgrajenem in privzetem varstvu podatkov, lahko prav tako, odvisno od okoliščin primera, pomenijo neskladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve s subjektivnimi ali objektivnimi zahtevami za skladnost, določenimi v tej direktivi. En primer bi lahko bil, ko trgovec izrecno prevzame obveznost v pogodbi ali je mogoče pogodbo razlagati na ta način, kar je povezano tudi z obveznostmi trgovca v skladu z Uredbo (EU) 2016/679. V tem primeru lahko taka pogodbena zaveza postane del subjektivnih zahtev za skladnost. Drug primer bi lahko bil, kadar bi lahko neskladnost z obveznostmi na podlagi Uredbe (EU) 2016/679 hkrati povzročila, da digitalna vsebina ali digitalna storitev ne ustreza svojemu namenu, kar torej pomeni neskladnost z objektivno zahtevo za skladnost, na podlagi katere mora digitalna vsebina ali digitalna storitev ustrezati namenu, za katerega bi se digitalna vsebina ali digitalne storitve iste vrste običajno uporabljala.

To bi veljalo na primer, če trgovec programske opreme za šifriranje podatkov ne izvaja ustreznih ukrepov, zahtevanih z Uredbo (EU) 2016/679, za zagotavljanje, da se osebni podatki po zasnovi ne razkrijejo nepooblaščenim prejemnikom, zaradi česar ta programska oprema za šifriranje ne ustreza svojemu namenu, tj. varen prenos podatkov potrošnika predvidenemu prejemniku. Obstajali pa bi lahko tudi primeri, ko lahko neskladno ravnanje trgovca z njegovimi obveznostmi na podlagi Uredbe (EU) 2016/679 povzroči neskladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve z objektivno zahtevo za skladnost, kar zahteva, da mora digitalna vsebina ali digitalna storitev vključevati lastnosti, ki so običajne za digitalno vsebino ali digitalne storitve iste vrste in jih lahko potrošnik razumno pričakuje. Če na primer trgovec aplikacije za spletno nakupovanje ne sprejme ukrepov iz Uredbe (EU) 2016/679 za varnost obdelave osebnih podatkov potrošnika in so zato informacije o kreditni kartici potrošnika izpostavljene zlonamerni ali vohunski programski opremi, lahko tudi to pomeni neskladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve v smislu te direktive, saj bi potrošnik razumno pričakoval, da bi imela takšna aplikacija običajno lastnosti, ki preprečujejo razkritje plačilnih podatkov. Kadar dejstva, ki povzročajo neskladnost z zahtevami na podlagi Uredbe (EU) 2016/679, pomenijo tudi neskladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve s subjektivnimi ali objektivnimi zahtevami za skladnost iz te direktive, bi moral biti potrošnik upravičen do jamčevalnih zahtevkov v primeru neskladnosti, določenih v tej direktivi, razen če je pogodba že nična ali izpodbojna v skladu z nacionalnim pravom.

- (49) Za zagotovitev zadostne prožnosti bi morali imeti stranki možnost odstopanja od objektivnih zahtev za skladnost. Takšno odstopanje bi moralo biti mogoče le, če je bil potrošnik o tem izrecno obveščen in če to obvestilo sprejme ločeno od drugih izjav ali dogovorov ter z dejavnim in jasnim ravnanjem. Oba pogoja bi se na primer lahko izpolnila z označitvijo okenca, s pritiskom na gumb ali aktiviranjem podobne funkcije.
- (50) Pri uporabi pravil te direktive bi morali trgovci uporabiti standarde, odprte tehnične specifikacije, dobre prakse in kodekse ravnanja, tudi v zvezi s strojno berljivim formatom, ki se običajno uporablja za pridobivanje vsebin, razen osebnih podatkov, ki jih je potrošnik zagotovil ali ustvaril pri uporabi digitalne vsebine ali digitalne storitve, in tudi glede varnosti informacijskih sistemov in digitalnih okolij, ne glede na to, ali so določeni na mednarodni ravni, ravni Unije ali ravni posebnega industrijskega sektorja. Komisija bi v zvezi s tem lahko zahtevala oblikovanje mednarodnih standardov in standardov Unije ter pripravo kodeksa ravnanja s strani trgovinskih združenj in drugih predstavniških organizacij, ki bi lahko podprli enotno izvajanje te direktive.

- (51) Številne vrste digitalne vsebine ali digitalnih storitev, na primer dostop do storitev v oblaku, se dobavljajo nepretrgano v določenem obdobju. Zato je treba zagotoviti, da je digitalna vsebina ali digitalna storitev skladna ves čas trajanja pogodbe. Kratkoročne prekinitve dobave digitalne vsebine ali digitalne storitve bi bilo treba obravnavati kot primere neskladnosti, kadar so te prekinitve več kot zanemarljive ali se ponavljajo. Zaradi pogostih izboljšav digitalne vsebine in digitalnih storitev, zlasti s posodobitvami, bi poleg tega morala biti različica digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki je dobavljena potrošniku, najnovejša razpoložljiva različica v času sklenitve pogodbe, razen če se stranki ne dogovorita drugače.
- (52) Za uspešno delovanje mora biti digitalna vsebina ali digitalna storitev pravilno integrirana v potrošnikovo strojno in programsko okolje. Neskladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki je posledica nepravilne integracije, bi se morala šteti za neskladnost same digitalne vsebine ali digitalne storitve, če je bila integrirana s strani trgovca ali pod njegovim nadzorom ali če jo je integriral potrošnik po trgovčevih navodilih za integracijo in je bila nepravilna integracija posledica pomanjkljivih navodil za integracijo, na primer nepopolnih ali nejasnih navodil za integracijo, ki jih povprečni potrošnik težko razume.

- (53) Omejitve uporabe digitalne vsebine ali digitalne storitve za potrošnika v skladu s to direktivo bi lahko bile posledica omejitev, ki jih določi imetnik pravic intelektualne lastnine v skladu s pravom intelektualne lastnine. Take omejitve lahko izhajajo iz licenčne pogodbe za končnega uporabnika, v skladu s katero se potrošniku zagotavlja digitalna vsebina ali digitalna storitev. To se lahko zgodi, če na primer licenčna pogodba za končnega uporabnika potrošniku prepoveduje uporabo nekaterih lastnosti, povezanih s funkcionalnostjo digitalne vsebine ali digitalne storitve. Taka omejitev bi lahko pomenila, da digitalna vsebina ali digitalna storitev krši objektivne zahteve za skladnost iz te direktive, če gre za lastnosti, ki so običajne za digitalno vsebino ali digitalne storitve iste vrste in jih potrošnik lahko razumno pričakuje. V teh primerih bi moral imeti potrošnik možnost, da zoper trgovca, ki je dobavil digitalno vsebino ali digitalno storitev, uporabi jamčevalne zahtevke v primeru neskladnosti, določene v tej direktivi. Trgovec bi se taki odgovornosti lahko izognil le z izpolnitvijo pogojev za odstopanje od objektivnih zahtev za skladnost, kakor so določene v tej direktivi, in sicer le, če potrošnika pred sklenitvijo pogodbe izrecno obvesti, da konkretna lastnost digitalne vsebine ali digitalne storitve odstopa od objektivnih zahtev za skladnost, potrošnik pa to odstopanje izrecno in ločeno sprejme.

- (54) Pravne napake imajo še posebno težo za digitalno vsebino ali digitalne storitve, ki so predmet pravic intelektualne lastnine. Omejitve uporabe digitalne vsebine ali digitalne storitve za potrošnika v skladu s to direktivo bi lahko bile posledica kršitve pravic tretjih oseb. Takšna kršitev lahko potrošniku dejansko prepreči uporabo digitalne vsebine ali digitalne storitve ali nekaterih njenih lastnosti, na primer, kadar potrošnik sploh ne more dostopati do digitalne vsebine ali digitalne storitve ali kadar ne more tega storiti zakonito. Razlog za to je lahko, da tretja oseba upravičeno zahteva, da trgovec preneha kršiti te pravice in preneha ponujati zadevno digitalno vsebino ali digitalno storitev, ali da potrošnik ne more uporabljati digitalne vsebine ali digitalne storitve, ne da bi pri tem kršil zakon. V primeru kršitve pravic tretjih oseb, katere posledica je omejitev, ki preprečuje ali omejuje uporabo digitalne vsebine ali digitalne storitve v skladu s subjektivnimi in objektivnimi zahtevami za skladnost, bi moral biti potrošnik upravičen do jamčevalnih zahtevkov v primeru neskladnosti, razen če nacionalno pravo predvideva ničnost pogodbe ali njeno razveljavitev, na primer zaradi kršitve pravne garancije zoper odvzem pravic.
- (55) Trgovec bi moral biti odgovoren potrošniku, če ni zagotovljena skladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve ali če digitalna vsebina ali digitalna storitev ni dobavljena. Ker se digitalna vsebina ali digitalne storitve potrošnikom lahko dobavijo v okviru enkratne dobave ali več posameznih dobav ali nepretrgano v določenem obdobju, je ustrezno, da se zadevno obdobje za vzpostavitev skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve določi v skladu s temi različnimi vrstami dobave.

- (56) Digitalna vsebina ali digitalne storitve se potrošnikom lahko dobavijo v okviru enkratne dobave, na primer ko potrošniki prenesejo elektronsko knjigo in jo shranijo na osebno napravo. Podobno pa lahko dobava vključuje niz takšnih posameznih dobav, na primer ko potrošniki tedensko prejmejo povezavo za prenos nove elektronske knjige. Razlikovalni element te kategorije digitalne vsebine ali digitalne storitve je dejstvo, da imajo potrošniki nato možnost dostopa do digitalne vsebine ali digitalne storitve in njene uporabe za nedoločen čas. V teh primerih bi bilo treba skladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve oceniti ob dobavi, zato bi moral biti trgovec odgovoren le za neskladnost, ki se pojavi ob enkratni dobavi ali ob vsaki od niza posameznih dobav. Da se zagotovi pravna varnost, bi morali trgovci in potrošniki imeti možnost, da se zanesejo na harmonizirano minimalno obdobje, v katerem bi moral biti trgovec odgovoren za neskladnost. V zvezi s pogodbami, ki določajo enkratno dobavo ali niz posameznih dobav digitalne vsebine ali digitalne storitve, bi morale države članice zagotoviti, da so trgovci odgovorni najmanj dve leti od dobave, če je v skladu z njihovim nacionalnim pravom trgovec odgovoren samo za morebitne neskladnosti, ki se pokažejo v določenem obdobju po dobavi.

- (57) Digitalna vsebina ali digitalne storitve bi se lahko potrošnikom dobavljale tudi nepretrgano v določenem obdobju. Nepretrgana dobava lahko vključuje primere, ko trgovec potrošnikom ponudi digitalno storitev za določen ali nedoločen čas, na primer dveletna pogodba za shranjevanje v oblaku ali članstvo na platformi družbenih medijev za nedoločen čas. Razlikovalni element te kategorije je dejstvo, da je digitalna vsebina ali digitalna storitev potrošnikom na razpolago ali dostopna le za določeno obdobje trajanja pogodbe ali dokler je pogodba za nedoločen čas veljavna. Zato je upravičeno, da bi moral biti trgovec v takih primerih odgovoren le za neskladnost, ki se pojavi v tem obdobju. Element nepretrgane dobave ne vključuje nujno dolgoročne dobave. Primere, kot je spletno predvajanje videoposnetka, bi bilo treba šteti za nepretrgano dobavo v določenem obdobju ne glede na dejansko trajanje avdiovizualne datoteke. Primere, v katerih so določeni elementi digitalne vsebine ali digitalne storitve na voljo v rednih časovnih presledkih ali večkrat med določenim trajanjem pogodbe ali dokler velja pogodba za nedoločen čas, bi bilo prav tako treba šteti za nepretrgano dobavo v določenem obdobju, na primer kadar pogodba določa, da se protivirusna programska oprema lahko uporablja eno leto in se samodejno posodablja prvi dan vsakega meseca v tem obdobju ali da bo trgovec izdal posodobitve vsakič, ko bodo na voljo nove lastnosti digitalne igre, pri čemer je digitalna vsebina ali digitalna storitev potrošniku na voljo ali dostopna samo med določenim trajanjem pogodbe ali dokler velja pogodba za nedoločen čas.

- (58) Državam članicam bi moralo biti še naprej prepuščeno, da same urejajo nacionalne zastaralne roke. Ti zastaralni roki pa potrošnikom ne bi smeli preprečevati, da svoje pravice uveljavljajo v celotnem obdobju, ko je trgovec odgovoren za neskladnost. Ta direktiva tako ne bi smela harmonizirati pravil glede pričetka teka nacionalnega zastaralnega roka, morala pa bi vseeno zagotavljati, da ta rok potrošnikom omogoča, da uveljavljajo jamčevalne zahtevke v primeru neskladnosti, ki se pokaže vsaj v obdobju, v katerem je trgovec odgovoren za neskladnost.
- (59) Zaradi posebne narave in velike kompleksnosti digitalne vsebine in digitalnih storitev ter zaradi trgovčevega boljšega poznavanja in dostopa do strokovnega znanja, tehničnih informacij in visokotehnološke pomoči trgovec po navadi lažje kot potrošnik pozna razloge, zakaj digitalna vsebina ali digitalna storitev ni dobavljena oziroma ni skladna. Trgovec po navadi tudi lažje presodi, ali je razlog za nedobavo oziroma neskladnost nezdržljivost potrošnikovega digitalnega okolja s tehničnimi zahtevami za digitalno vsebino ali digitalno storitev. Čeprav mora potrošnik v primeru spora dokazati, da digitalna vsebina ali digitalna storitev ni skladna, pa se torej od njega ne bi smelo zahtevati, da dokaže, da je neskladnost obstajala v času dobave digitalne vsebine ali digitalne storitve ali, v primeru nepretrgane dobave, med trajanjem pogodbe.

Namesto tega bi moral trgovec dokazati, da je bila digitalna vsebina ali digitalna storitev v tem trenutku ali obdobju skladna. Dokazno breme bi moral nositi trgovec v primeru neskladnosti, ki se pokaže v enem letu od trenutka dobave, kadar pogodba določa enkratno dobavo ali niz posameznih dobav, in med trajanjem pogodbe, kadar pogodba določa nepretrgano dobavo v določenem obdobju. Kadar pa trgovec dokaže, da potrošnikovo digitalno okolje ni združljivo s tehničnimi zahtevami, o katerih je trgovec potrošnika pred sklenitvijo pogodbe obvestil na jasen in razumljiv način, bi moral potrošnik imeti breme dokazovanja, da je neskladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve obstajala v času dobave digitalne vsebine ali digitalne storitve, kadar pogodba določa enkratno dobavo ali niz posameznih dobav ali, kadar pogodba določa nepretrgano dobavo v določenem obdobju, med trajanjem pogodbe.

- (60) Brez poseganja v temeljno pravico do varstva zasebnosti, vključno z zaupnostjo komunikacij, in do varstva osebnih podatkov potrošnika bi moral potrošnik sodelovati s trgovcem, da bi trgovec lahko ugotovil, ali je razlog za neskladnost v potrošnikovem digitalnem okolju, z uporabo tehnično razpoložljivih sredstev, ki so najmanj moteča za potrošnika. Pogosto se to lahko izvede na primer tako, da se trgovcu posredujejo samodejno ustvarjena poročila o incidentih ali podrobnostmi potrošnikove internetne povezave. Samo v izjemnih in ustrezno utemeljenih okoliščinah, če kljub najboljši uporabi vseh drugih sredstev ni nobene druge možnosti, se lahko od potrošnika zahteva privolitev v virtualni dostop do njegovega digitalnega okolja. Kadar pa potrošnik ne sodeluje s trgovcem in je bil potrošnik obveščen o posledicah nesodelovanja, bi moral potrošnik dokazati, da digitalna vsebina ali digitalna storitev ni skladna, pa tudi, da digitalna vsebina ali digitalna storitev ni bila skladna v času dobave digitalne vsebine ali digitalne storitve, kadar pogodba določa enkratno dobavo ali niz posameznih dobav ali, kadar pogodba določa nepretrgano dobavo v določenem obdobju, med trajanjem pogodbe.

- (61) Kadar trgovec ne dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve, bi ga moral potrošnik pozvati, naj dobavi digitalno vsebino ali digitalno storitev. V takih primerih bi moral trgovec ukrepati brez nepotrebnega odlašanja ali v dodatnem obdobju, o katerem se stranki izrecno dogovorita. Ker se digitalna vsebina ali digitalna storitev dobavi v digitalni obliki, v večini primerov za dobavo ni potreben dodaten čas, da je digitalna vsebina ali digitalna storitev na razpolago potrošniku. Zato bi morala v teh primerih obveznost trgovca, da brez nepotrebnega odlašanja dobavi digitalno vsebino ali digitalno storitev, pomeniti, da jo mora dobaviti brez nepotrebnega odlašanja. Če nato trgovec ne dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve, bi moral imeti potrošnik pravico do odstopa od pogodbe. V posebnih okoliščinah, na primer ko je jasno, da trgovec ne bo dobavil digitalne vsebine ali digitalne storitve, ali kadar je določen čas za dobavo za potrošnika bistvenega pomena, bi moral imeti potrošnik pravico do odstopa od pogodbe, ne da bi trgovca najprej pozval, naj dobavi digitalno vsebino ali digitalno storitev.
- (62) V primeru neskladnosti bi morali biti potrošniki upravičeni do vzpostavitve skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve, do sorazmernega znižanja kupnine ali odstopa od pogodbe.

- (63) Glede na tehnične značilnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve bi moralo biti trgovcu dovoljeno, da izbere poseben način za vzpostavitev skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve, na primer z izdajo posodobitev ali tako, da potrošniku da na voljo novo kopijo digitalne vsebine ali digitalne storitve.
- (64) Zaradi raznolikosti digitalne vsebine in digitalnih storitev ni primerno določiti natančnih rokov za uveljavljanje pravic ali izpolnjevanje obveznosti v zvezi z digitalno vsebino ali digitalnimi storitvami. Takšni roki ne bi upoštevali take raznolikosti in bi bili lahko bodisi prekratki bodisi predolgi, odvisno od posameznega primera. Zato je bolj primerno zahtevati vzpostavitev skladnosti digitalne vsebine in digitalnih storitev v razumnem roku. Taka zahteva pa strankama ne bi smela preprečiti, da se dogovorita o konkretnem roku za vzpostavitev skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve. Skladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve bi bilo treba vzpostaviti popolnoma brezplačno. Zlasti potrošnik ne bi smel nositi nobenih stroškov, povezanih z razvojem posodobitve digitalne vsebine ali digitalne storitve.

- (65) Kadar skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve pravno ali dejansko ni mogoče vzpostaviti ali kadar trgovec ne želi vzpostaviti skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve, ker bi mu to povzročilo nesorazmerne stroške, ali kadar trgovec ni vzpostavil skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve v razumnem roku, brezplačno in brez znatnih nevšečnosti za potrošnika, bi moral biti potrošnik upravičen do jamčevalnega zahtevka v obliki znižanja kupnine ali odstopa od pogodbe. V nekaterih primerih je upravičeno, da ima potrošnik pravico do znižanja kupnine ali takojšnjega odstopa od pogodbe, na primer če trgovec predhodno ni uspešno vzpostavil skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve ali če od potrošnika zaradi resne narave neskladnosti ni mogoče pričakovati, da bo ohranil zaupanje v sposobnost trgovca, da vzpostavi skladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve. Na primer, potrošnik bi moral imeti pravico, da neposredno zahteva znižanje kupnine ali odstopi od pogodbe, kadar se mu dobavi protivirusna programska oprema, ki je sama okužena z virusi, kar bi bil primer neskladnosti resne narave. Enako bi moralo veljati, kadar je očitno, da trgovec ne bo vzpostavil skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve v razumnem roku ali brez znatnih nevšečnosti za potrošnika.

- (66) V primeru, ko je potrošnik upravičen do znižanja plačane kupnine za digitalno vsebino ali digitalno storitev, ki se dobavlja v določenem obdobju, bi bilo treba pri izračunu znižanja kupnine upoštevati zmanjšanje vrednosti digitalne vsebine ali digitalne storitve zaradi neskladnosti ter zaradi časa, ko potrošnik ni mogel uporabljati skladne digitalne vsebine ali digitalne storitve.
- (67) Kadar je digitalna vsebina ali digitalna storitev dobavljena proti plačilu kupnine, bi moral imeti potrošnik pravico do odstopa od pogodbe le, če neskladnost ni neznatna. Kadar pa digitalna vsebina ali digitalna storitev ni dobavljena proti plačilu kupnine, vendar potrošnik posreduje osebne podatke, bi moral imeti potrošnik pravico do odstopa od pogodbe tudi v primerih, ko je neskladnost neznatna, saj potrošnik ne more zahtevati znižanja kupnine. V primerih, ko potrošnik plača kupnino in posreduje osebne podatke, bi moral biti upravičen do vseh razpoložljivih jamčevalnih zahtevkov v primeru neskladnosti. Če so izpolnjeni vsi drugi pogoji, bi moral imeti potrošnik pravico, da se vzpostavi skladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve, da se zniža kupnina, plačana za digitalno vsebino ali digitalno storitev, ali da odstopi od pogodbe.

- (68) Kadar potrošnik odstopi od pogodbe, bi moral trgovec vrniti kupnino, ki jo je potrošnik plačal. Vseeno pa je treba uravnotežiti legitimne interese potrošnikov in trgovcev, če se digitalna vsebina ali digitalna storitev dobavlja v določenem obdobju in je bila digitalna vsebina ali digitalna storitev skladna le del tega obdobja. Zato bi moral biti potrošnik ob odstopu od pogodbe upravičen samo do dela plačane kupnine, ki ustreza in je sorazmeren dolžini časa, ko digitalna vsebina ali digitalna storitev ni bila skladna. Potrošnik bi moral biti upravičen tudi do povračila dela kupnine, plačane vnaprej, za morebitno preostalo obdobje po odstopu od pogodbe.
- (69) Kadar potrošnik trgovcu posreduje osebne podatke, bi moral trgovec izpolnjevati obveznosti iz Uredbe (EU) 2016/679. Take obveznosti bi morale biti izpolnjene tudi, kadar potrošnik plača kupnino in da osebne podatke. Po odstopu od pogodbe trgovec tudi ne bi smel uporabljati nobene vsebine, razen osebnih podatkov, ki jo je zagotovil ali ustvaril potrošnik pri uporabi digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki jo je dobavil trgovec. Ta vsebina bi lahko vključevala digitalne slike, video in avdio datoteke ter vsebino, ustvarjeno na mobilnih napravah. Vendar bi moral imeti trgovec pravico, da še naprej uporablja vsebino, ki jo je zagotovil ali ustvaril potrošnik, in sicer v primerih kadar ta vsebina ni uporabljiva zunaj okvira digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki jo dobavlja trgovec, in če se nanaša le na dejavnost potrošnika, je združena z drugimi podatki trgovca in je ni mogoče razdružiti oziroma je to mogoče samo z nesorazmernimi naporji, ali če so jo skupaj ustvarili potrošnik in drugi, drugi potrošniki pa jo lahko še naprej uporabljajo.

- (70) Potrošnika bi se lahko odvrnilo od uveljavljanja jamčevalnih zahtevkov v primeru neskladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve, če se mu onemogoči dostop do vsebine, ki jo je zagotovil ali ustvaril z uporabo digitalne vsebine ali digitalne storitve, razen osebnih podatkov. Da se potrošniku zagotovi uživanje učinkovitega varstva v zvezi s pravico do odstopa od pogodbe, bi moral zato trgovec potrošniku na njegovo zahtevo po odstopu od pogodbe dati na voljo to vsebino.
- (71) Potrošnik bi moral imeti pravico, da vsebino pridobi v razumnem roku, ne da bi ga trgovec pri tem oviral, v obliki, ki je v splošni rabi in strojno berljiva, in brezplačno, z izjemo stroškov, ki nastanejo v potrošnikovem lastnem digitalnem okolju, na primer stroškov omrežne povezave, saj niso posebej povezani s pridobitvijo vsebine. Vendar pa obveznost trgovca, da da na voljo to vsebino, ne bi smela veljati, če je vsebina koristna le v okviru uporabe digitalne vsebine ali digitalne storitve ali se nanaša samo na potrošnikovo dejavnost pri uporabi digitalne vsebine ali digitalne storitve ali je bila združena z drugimi podatki trgovca in je ni mogoče razdružiti ali je to mogoče samo z nesorazmernimi naporji. V takih primerih vsebina nima pomembne praktične uporabe ali interesa za potrošnika, pri čemer se upoštevajo tudi interesi trgovca. Poleg tega obveznost trgovca, da potrošniku po odstopu od pogodbe da na voljo vso vsebino, razen osebnih podatkov, ki jo je zagotovil ali ustvaril potrošnik, ne bi smela posegati v pravico trgovca, da ne razkrije nekatere vsebine v skladu s pravom, ki se uporablja.

- (72) V primeru odstopa od pogodbe se od potrošnika ne sme zahtevati plačilo za uporabo digitalne vsebine ali digitalne storitve za obdobje, ko digitalna vsebina ali digitalna storitev ni bila skladna, saj bi bil potrošnik tako prikrajšan za dejansko varstvo. Vendar tudi potrošnik po odpovedi pogodbe ne bi smel uporabljati digitalne vsebine ali digitalne storitve ter je dajati na voljo tretjim osebam, na primer tako, da digitalno vsebino ali vse njene uporabne kopije izbriše ali kako drugače poskrbi, da postane digitalna vsebina ali digitalna storitev nedostopna.
- (73) Načelo odškodninske odgovornosti trgovca je bistven sestavni del pogodb o dobavi digitalne vsebine ali digitalnih storitev. Zato bi moral imeti potrošnik pravico zahtevati nadomestilo za škodo, povzročeno zaradi neskladnosti ali nedobave digitalne vsebine ali digitalne storitve. Nadomestilo bi moralo potrošnika v največji možni meri postaviti v položaj, v katerem bi bil, če bi bila digitalna vsebina ali digitalna storitev ustrezno dobavljena in skladna. Ker taka pravica do odškodnine že obstaja v vseh državah članicah, ta direktiva ne bi smela posegati v nacionalna pravila o nadomestilu potrošnikom za škodo, ki je posledica kršitve navedenih pravil.

- (74) V tej direktivi bi bilo treba obravnavati tudi spremembe, kot so posodobitve in nadgradnje, ki jih izvedejo trgovci v digitalni vsebini ali digitalni storitvi, ki je potrošniku dobavljena ali mu je dostopna v določenem obdobju. Digitalna vsebina in digitalne storitve se hitro razvijajo, zato so lahko take posodobitve, nadgradnje ali podobne spremembe potrebne, poleg tega pa pogosto koristijo potrošniku. Nekatere spremembe, na primer te, ki so v pogodbi opredeljene kot posodobitve, so lahko del pogodbenih obveznosti. Druge spremembe so morda potrebne zaradi izpolnjevanja objektivnih zahtev za skladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve, določenih v tej direktivi. Vendar bi moral potrošnik ob sklenitvi pogodbe izrecno soglašati z drugimi spremembami, ki bi odstopale od objektivnih zahtev za skladnost in ki jih je mogoče predvideti ob sklenitvi pogodbe.

- (75) Trgovcu bi bilo treba poleg sprememb, s katerimi naj bi se vzdrževala skladnost, dovoliti tudi, da pod določenimi pogoji spremeni lastnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve, če pogodba določa utemeljen razlog za takšno spremembo. Taki utemeljeni razlogi bi lahko zajemali primere, ko je sprememba nujna zaradi prilagajanja digitalne vsebine ali digitalne storitve novemu tehničnemu okolju ali večjemu številu uporabnikov, ali zaradi drugih pomembnih operativnih razlogov. Take spremembe so pogosto v korist potrošnika, saj izboljšujejo digitalno vsebino ali digitalno storitev. Zato bi pogodbeni stranki morali imeti možnost v pogodbo vključiti določbe, ki trgovcu omogočajo izvedbo sprememb. Zaradi uravnoteženja potrošniških in poslovnih interesov bi bilo treba to možnost za trgovca vezati na pravico potrošnika, da odstopi od pogodbe, kadar imajo take spremembe več kot neznamen negativen učinek na uporabo digitalne vsebine ali digitalne storitve ali dostop do nje. Objektivno bi bilo treba ugotoviti, v kolikšni meri imajo spremembe negativen učinek na potrošnikovo uporabo digitalne vsebine ali digitalne storitve ali njegov dostop do nje, ter pri tem upoštevati naravo in namen digitalne vsebine ali digitalne storitve ter kakovost, funkcionalnost, združljivost in druge glavne lastnosti, ki so običajne za digitalno vsebino ali digitalne storitve iste vrste. Vendar pravila iz te direktive v zvezi s takimi posodobitvami, nadgradnji ali podobnimi spremembami ne bi smela zadevati primerov, ko stranki skleneta novo pogodbo o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve, na primer kot posledica distribucije nove različice digitalne vsebine ali digitalne storitve.

- (76) Potrošniki bi morali biti o spremembah obveščeni na jasn in razumljiv način. Kadar je negativni učinek spremembe na potrošnikov dostop do digitalne vsebine ali digitalne storitve ali njeno uporabo več kot neznaten, bi moral biti potrošnik obveščen na način, ki omogoča shranjevanje informacij na trajnem nosilcu podatkov. Trajni nosilec podatkov bi potrošniku moral omogočati shranjevanje informacij, dokler je to potrebno za zaščito potrošnikovih interesov, ki izhajajo iz njegovega odnosa s trgovcem. Taki nosilci bi morali vključevati zlasti papir, DVD-je, CD-je, ključce USB, spominske kartice ali trde diske ter e-pošto.

- (77) Kadar je negativni učinek spremembe na potrošnikov dostop do digitalne vsebine ali digitalne storitve ali njeno uporabo več kot neznaten, bi moral imeti potrošnik pravico, da zaradi te spremembe popolnoma brezplačno odstopi od pogodbe. Druga možnost je, da trgovec potrošniku omogoči, da brez dodatnih stroškov ohrani dostop do digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki je brez sprememb in skladna; v tem primeru potrošnik ne bi smel biti upravičen do odstopa od pogodbe. Če pa digitalna vsebina ali digitalna storitev, do katere je potrošnik ohranil dostop, ni več skladna s subjektivnimi in objektivnimi zahtevami glede skladnosti, bi moral imeti potrošnik možnost uveljavljanja jamčevalnih zahtevkov v primeru neskladnosti, kot je določeno v tej direktivi. Kadar zahteve za tako spremembo, določene v tej direktivi, niso izpolnjene in če sprememba privede do neskladnosti, to ne bi smelo vplivati na pravico potrošnika do vzpostavitve skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve, do znižanja kupnine ali do odstopa od pogodbe, kot so določene v tej direktivi. Podobno bi moral biti potrošnik tudi v primeru, ko pride po spremembi do neskladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki pa ni posledica zadevne spremembe, še naprej upravičen do jamčevalnih zahtevkov v primeru neskladnosti te digitalne vsebine ali digitalne storitve, kot so določeni v tej direktivi.

- (78) Razlog za neskladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve, kot je bila dobavljena potrošniku, je pogosto povezan z eno od transakcij v verigi, ki povezuje prvotnega oblikovalca s končnim trgovcem. Medtem ko bi moral biti končni trgovec odgovoren potrošniku v primeru neskladnosti, je pomembno zagotoviti, da ima trgovec ustrezne pravice v razmerju do različnih oseb v pogodbeni verigi, da bi lahko pokril svojo odgovornost do potrošnika. Te pravice bi morale biti omejene na komercialne transakcije, zato ne bi smele zajemati primerov, v katerih je trgovec odgovoren potrošniku za neskladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki je sestavljena ali zgrajena na programski opremi, ki jo je brez plačila kupnine na podlagi proste in odprtokodne licence dobavila oseba v predhodnih členih pogodbene verige. Vendar bi morale biti prepuščeno državam članicam, da v svojem veljavnem nacionalnem pravu določijo osebe v pogodbeni verigi, proti katerim lahko nastopi končni trgovec, ter načine in pogoje takega ukrepanja.
- (79) Osebe ali organizacije, ki imajo po nacionalnem pravu legitimen interes, da varujejo pogodbene pravice potrošnikov in njihove pravice v zvezi z varstvom podatkov, bi morale imeti pravico, da začnejo postopek, da se zagotovi uporaba nacionalnih predpisov, ki prenašajo to direktivo, bodisi pred sodiščem bodisi pri upravnem organu, ki je pristojen za odločanje o pritožbah, ali da začnejo ustrezni pravni postopek.

- (80) Ta direktiva ne bi smela posegati v uporabo pravil mednarodnega zasebnega prava, zlasti uredb (ES) št. 593/2008¹ in (EU) št. 1215/2012² Evropskega parlamenta in Sveta.
- (81) Za olajšanje čezmejnega sodelovanja pri izvrševanju te direktive bi bilo treba spremeniti Prilogo k Uredbi (EU) 2017/2394 Evropskega parlamenta in Sveta³, tako da se vključi sklicevanje na to direktivo.
- (82) Za zagotovitev varstva skupnih interesov potrošnikov, določenega v tej direktivi, bi bilo treba spremeniti Prilogo k Direktivi 2009/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁴, tako da se vključi sklicevanje na to direktivo.

¹ Uredba (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja (Rim I) (UL L 177, 4.7.2008, str. 6).

² Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 351, 20.12.2012, str. 1).

³ Uredba (EU) 2017/2394 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2006/2004 (UL L 345, 27.12.2017, str. 1).

⁴ Direktiva 2009/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o opustitvenih tožbah zaradi varstva interesov potrošnikov (UL L 110, 1.5.2009, str. 30).

- (83) Potrošniki bi morali imeti možnost, da uveljavljajo pravice iz te direktive, takoj ko začnejo veljati ustrezni nacionalni ukrepi za prenos. Ti nacionalni ukrepi za prenos bi se zato morali uporabljati tudi za pogodbe za nedoločen ali določen čas, ki so bile sklenjene pred datumom začetka uporabe in določajo dobavo digitalne vsebine ali digitalnih storitev v daljšem obdobju, bodisi nepretrgano ali z nizom posameznih dejanj dobave, vendar le v zvezi z digitalno vsebino ali digitalno storitvijo, ki se dobavljajo od datuma začetka uporabe nacionalnih ukrepov za prenos. Da pa bi zagotovili ravnovesje med legitimnimi interesi potrošnikov in trgovcev, bi se morali nacionalni ukrepi za prenos določb te direktive o spremembi digitalne vsebine ali digitalne storitve in pravici do pravnega varstva uporabljati samo za pogodbe, sklenjene po datumu začetka uporabe v skladu s to direktivo.
- (84) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitenih dokumentih¹ se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takšnih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.

¹ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

- (85) V skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta¹ je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal 14. marca 2017².
- (86) Ker ciljev te direktive, in sicer prispevati k delovanju notranjega trga z dosledno odpravo s pogodbenim pravom povezanih ovir za dobavo digitalne vsebine ali digitalnih storitev, hkrati pa preprečiti pravno razdrobljenost, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi zagotavljanja splošne skladnosti nacionalnih zakonodaj s pomočjo harmoniziranih pravil pogodbenega prava, ki bi tudi olajšale usklajeno izvrševanje, lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (87) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in svoboščine ter načela, ki jih priznava zlasti Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, vključno s tistimi iz členov 16, 38 in 47
- Listine –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

¹ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

² UL C 200, 23.6.2017, str. 10.

Člen 1

Predmet urejanja in namen

Namen te direktive je prispevati k pravilnemu delovanju notranjega trga in hkrati zagotoviti visoko raven varstva potrošnikov z določitvijo skupnih pravil o nekaterih zahtevah glede pogodb med trgovci in potrošniki o dobavi digitalne vsebine ali digitalnih storitev, zlasti pravil glede:

- skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve s pogodbo,
- jamčevalnih zahtevkov v primeru neskladnosti ali zahtevkov v primeru nedobave in načinov uveljavljanja teh zahtevkov ter
- spremembe digitalne vsebine ali digitalne storitve.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „digitalna vsebina“ pomeni podatke, ki so proizvedeni in dobavljeni v digitalni obliki;

- (2) „digitalna storitev“ pomeni:
- (a) storitev, ki potrošniku omogoča ustvarjanje, obdelavo ali hrambo podatkov v digitalni obliki ali dostop do njih, ali
 - (b) storitev, ki omogoča izmenjavo podatkov v digitalni obliki ali katero koli drugo obliko interakcije s temi podatki, ki jih naložijo ali ustvarijo potrošnik ali drugi uporabniki te storitve;
- (3) „blago z digitalnimi elementi“ pomeni vsak premični materialni predmet, ki vključuje digitalno vsebino ali digitalno storitev ali je z njo medsebojno povezan na način, da blago brez te digitalne vsebine ali digitalne storitve ne bi moglo opravljati svoje funkcije;
- (4) „integracija“ pomeni povezovanje digitalne vsebine ali digitalne storitve z elementi potrošnikovega digitalnega okolja in njihovo vključevanje vanje, da bi se digitalna vsebina ali digitalna storitev uporabljala v skladu z zahtevami za skladnost, določenimi v tej direktivi;
- (5) „trgovec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ne glede na to, ali je v javni ali zasebni lasti, ki v zvezi s pogodbami, zajetimi v tej direktivi, deluje za namene, povezane z njeno trgovsko, poslovno, obrtno ali poklicno dejavnostjo, tudi če deluje prek druge osebe, ki nastopa v imenu te fizične ali pravne osebe ali po njenem naročilu;

- (6) „potrošnik“ pomeni vsako fizično osebo, ki v zvezi s pogodbami, zajetimi v tej direktivi, deluje za namene, ki so zunaj trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti te osebe;
- (7) „kupnina“ pomeni denarni znesek ali digitalno obliko vrednosti, ki jo je treba zagotoviti v zameno za dobavo digitalne vsebine ali digitalne storitve;
- (8) „osebni podatki“ pomeni osebne podatke, kot so opredeljeni v točki 1 člena 4 Uredbe (EU) 2016/679;
- (9) „digitalno okolje“ pomeni strojno opremo, programsko opremo in vse omrežne povezave, ki jih potrošnik uporablja za dostop do digitalne vsebine ali digitalne storitve ali za njihovo uporabo;
- (10) „združljivost“ pomeni zmožnost digitalne vsebine ali digitalne storitve, da deluje s strojno ali programsko opremo, s katero se običajno uporablja digitalna vsebina ali digitalne storitve iste vrste, ne da bi bilo treba digitalno vsebino ali digitalno storitev pretvoriti;
- (11) „funkcionalnost“ pomeni zmožnost digitalne vsebine ali digitalne storitve, da opravlja svoje funkcije glede na svoj namen;
- (12) „interoperabilnost“ pomeni zmožnost digitalne vsebine ali digitalne storitve, da deluje s strojno ali programsko opremo, ki se razlikuje od tiste, s katero se digitalna vsebina ali digitalne storitve iste vrste običajno uporabljajo;

- (13) „trajni nosilec podatkov“ pomeni vsak instrument, ki potrošniku ali trgovcu omogoča, da njemu osebno namenjene informacije shrani tako, da so mu dostopne za prihodnje potrebe za obdobje, ki je ustrezno glede na namene informiranja, in ki omogoča nespremenjeno reprodukcijo shranjenih informacij.

Člen 3

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za vse pogodbe, pri katerih trgovec potrošniku dobavi digitalno vsebino ali digitalno storitev ali se k temu zaveže, potrošnik pa plača kupnino ali se k temu zaveže.

Ta direktiva se uporablja tudi, kadar trgovec potrošniku dobavi digitalno vsebino ali digitalno storitev ali se k temu zaveže, potrošnik pa trgovcu posreduje osebne podatke ali se k temu zaveže, razen kadar trgovec osebne podatke, ki jih je posredoval potrošnik, obdeluje izključno za namen dobave digitalne vsebine ali digitalne storitve v skladu s to direktivo ali za to, da lahko trgovec izpolni pravne zahteve, ki veljajo zanj, in trgovec teh podatkov ne obdeluje za noben drug namen.

2. Ta direktiva se uporablja tudi, kadar je digitalna vsebina ali digitalna storitev razvita v skladu z navodili potrošnika.

3. Z izjemo členov 5 in 13 se ta direktiva uporablja tudi za vse materialne nosilce podatkov, ki služijo izključno kot nosilci digitalne vsebine.
4. Ta direktiva se ne uporablja za digitalno vsebino ali digitalne storitve, ki so vključene v blago v smislu točke 3 člena 2 ali so z njim medsebojno povezane in ki se zagotavljajo z blagom v skladu s prodajno pogodbo za to blago, ne glede na to, ali tako digitalno vsebino ali digitalno storitev dobavlja prodajalec ali tretja oseba. V primeru dvoma, ali je dobava vključene ali medsebojno povezane digitalne vsebine ali digitalne storitve del prodajne pogodbe, se šteje, da je digitalna vsebina ali digitalna storitev zajeta s prodajno pogodbo.
5. Ta direktiva se ne uporablja za pogodbe o:
 - (a) zagotavljanju storitev, ki niso digitalne storitve, ne glede na to, ali trgovec za zagotovitev storitve ali za njeno dobavo ali prenos potrošniku uporablja digitalne oblike ali sredstva;
 - (b) elektronskih komunikacijskih storitvah, kakor so opredeljene v točki 4 člena 2 Direktive (EU) 2018/1972, razen o številčno neodvisnih medosebnih komunikacijskih storitvah, kot so opredeljene v točki 7 člena 2 navedene direktive;
 - (c) zdravstvenem varstvu, kot je opredeljeno v točki (a) člena 3 Direktive 2011/24/EU;

- (d) storitvah iger na srečo, in sicer storitvah, ki vključujejo denarni vložek pri igrah na srečo, vključno s tistimi, za katere so potrebne določene spretnosti, kot so loterije, igralniške igre, igre pokra in stavne transakcije, v elektronski obliki ali prek katere koli druge tehnologije, ki omogoča komunikacijo, in na posamezno zahtevo prejemnika takih storitev;
- (e) finančnih storitvah, kot so opredeljene v točki (b) člena 2 Direktive 2002/65/ES;
- (f) programski opremi, ki jo ponuja trgovec v okviru proste in odprtokodne licence, kadar potrošnik ne plača kupnine, trgovec pa osebne podatke, ki jih zagotovi potrošnik, obdeluje izključno za namene izboljšanja varnosti, združljivosti ali interoperabilnosti te programske opreme;
- (g) dobavi digitalne vsebine, kadar se digitalna vsebina daje na razpolago splošni javnosti brez prenosa signala kot del predstave ali prireditve, kot so digitalne kinematografske projekcije;
- (h) digitalni vsebini, ki jo v skladu z Direktivo 2003/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹ zagotavljajo organi javnega sektorja držav članic.

¹ Direktiva 2003/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. novembra 2003 o ponovni uporabi informacij javnega sektorja (UL L 345, 31.12.2003, str. 90).

6. Kadar posamezna pogodba med istim trgovcem in istim potrošnikom v paketu vključuje elemente dobave digitalne vsebine ali digitalne storitve in elemente zagotavljanja drugih storitev ali blaga, se ta direktiva brez poseganja v odstavek 4 tega člena uporablja le za elemente pogodbe v zvezi z digitalno vsebino ali digitalno storitev.

Člen 19 te direktive se ne uporablja, kadar paket v smislu Direktive (EU) 2018/1972 vključuje elemente storitve dostopa do interneta, kot je opredeljena v točki 2 člena 2 Uredbe (EU) 2015/2120 Evropskega parlamenta in Sveta¹, ali medosebne komunikacijske storitve na podlagi številke, kot je opredeljena v točki 6 člena 2 Direktive (EU) 2018/1972.

Brez poseganja v člen 107(2) Direktive (EU) 2018/1972 učinke, ki jih ima lahko prekinitev enega elementa paketne pogodbe na druge elemente paketne pogodbe, ureja nacionalno pravo.

¹ Uredba (EU) 2015/2120 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o določitvi ukrepov v zvezi z dostopom do odprtega interneta in v zvezi z maloprodajnimi cenami za komunikacije znotraj EU ter spremembi Direktive 2002/22/ES in Uredbe (EU) št. 531/2012 (UL L 310, 26.11.2015, str. 1).

7. Če je katerakoli določba te direktive v nasprotju z določbami drugega akta Unije, ki ureja posamezni sektor ali predmet urejanja, imajo določbe tega drugega akta Unije prednost pred določbami te direktive.

8. Za vse osebne podatke, ki se obdelujejo v povezavi s pogodbami iz odstavka 1, se uporablja pravo Unije o varstvu osebnih podatkov.

Zlasti ta direktiva ne posega v Uredbo (EU) 2016/679 in Direktivo 2002/58/ES. V primeru nasprotja med določbami te direktive in pravom Unije o varstvu osebnih podatkov prevlada slednje.

9. Ta direktiva ne posega v pravo Unije in nacionalno pravo o avtorskih in sorodnih pravicah, vključno z Direktivo 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹.

10. Ta direktiva ne vpliva na možnost držav članic, da urejajo vidike splošnega pogodbenega prava, kot so pravila o sklenitvi, veljavnosti, ničnosti ali učinkih pogodb, vključno s posledicami odstopa od pogodbe, kolikor ti vidiki niso urejeni s to direktivo, ali pravico do odškodnine.

¹ Direktiva 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL L 167, 22.6.2001, str. 10).

Člen 4

Stopnja harmonizacije

Države članice v svojem nacionalnem pravu ne ohranijo ali uvedejo določb, ki se razlikujejo od določb iz te direktive, vključno z bolj ali manj strogimi določbami za zagotavljanje različne ravni varstva potrošnikov, razen če je v tej direktivi določeno drugače.

Člen 5

Dobava digitalne vsebine ali digitalne storitve

1. Trgovec dobavi digitalno vsebino ali digitalno storitev potrošniku. Razen če sta se stranki dogovorili drugače, trgovec digitalno vsebino ali digitalno storitev dobavi po sklenitvi pogodbe brez nepotrebnega odlašanja.
2. Trgovec izpolni obveznost dobave, ko:
 - (a) so digitalna vsebina ali primerna sredstva za dostop do ali prenašanje digitalne vsebine na voljo ali dostopna potrošniku oziroma fizični ali virtualni platformi, ki jo je za ta namen izbral potrošnik;
 - (b) je digitalna storitev dostopna potrošniku oziroma fizični ali virtualni platformi, ki jo je za ta namen izbral potrošnik.

Člen 6

Skladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve

Brez poseganja v člen 10 trgovci potrošniku zagotovijo digitalno vsebino ali digitalno storitev, ki izpolnjuje zahteve iz členov 7, 8 in 9, kadar je to ustrezno.

Člen 7

Subjektivne zahteve za skladnost

Da bi bila digitalna vsebina ali digitalna storitev skladna s pogodbo, mora zlasti, kadar je to ustrezno:

- (a) ustrezati opisu, količini in kakovosti ter imeti funkcionalnost, združljivost, interoperabilnost in druge lastnosti, kot je zahtevano v pogodbi;
- (b) biti primerna za poseben namen, za katerega jo potrošnik potrebuje in s katerim je potrošnik seznanil trgovca najpozneje ob sklenitvi pogodbe, trgovec pa je s tem soglašal;
- (c) biti dobavljena skupaj z vsemi dodatki, navodili, vključno za namestitve, in pomočjo strankam, kot je zahtevano v pogodbi, ter
- (d) biti posodobljena, kot je določeno v pogodbi.

Člen 8

Objektivne zahteve za skladnost

1. Poleg izpolnjevanja vseh subjektivnih zahtev za skladnost mora digitalna vsebina ali digitalna storitev:
 - (a) ustrezati namenom, za katere bi se običajno uporabljala digitalna vsebina ali digitalne storitve iste vrste, pri čemer je treba, kadar je to ustrezno, upoštevati obstoječe pravo Unije in nacionalno pravo, tehnične standarde ali, v primeru neobstoja takšnih tehničnih standardov, panožne kodekse ravnanja, ki se uporabljajo za posamezni sektor;
 - (b) biti take količine in imeti značilnosti in zmogljivostne lastnosti, vključno v zvezi s funkcionalnostjo, združljivostjo, dostopnostjo, kontinuiteto in varnostjo, običajne za digitalno vsebino ali digitalne storitve iste vrste in ki jih lahko potrošnik razumno pričakuje glede na naravo digitalne vsebine ali digitalne storitve in ob upoštevanju javne izjave trgovca ali v imenu trgovca ali drugih oseb v predhodnih členih pogodbene verige, vključno s proizvajalcem, zlasti pri oglaševanju ali označevanju, razen če trgovec dokaže, da:
 - (i) trgovec za zadevno javno izjavo ni vedel in od njega ni mogoče razumno pričakovati, da bi zanj vedel;

- (ii) je bila javna izjava do sklenitve pogodbe popravljena na enak ali primerljiv način, kot je bila podana, ali
 - (iii) javna izjava ni mogla vplivati na odločitev za nakup digitalne vsebine ali digitalne storitve;
 - (c) kadar je to ustrezno, biti dobavljena skupaj z vsemi dodatki in navodili, za katere lahko potrošnik razumno pričakuje, da jih bo prejel, ter
 - (d) biti skladna z morebitno poskusno različico ali predogledom digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki ga trgovec da na razpolago pred sklenitvijo pogodbe.
2. Trgovec zagotovi, da je potrošnik obveščen o posodobitvah, vključno z varnostnimi posodobitvami, ki so potrebne za ohranjanje skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve s pogodbo, in so mu te posodobitve tudi dobavljene v obdobju:
- (a) v katerem je treba v skladu s pogodbo dobavljati digitalno vsebino ali digitalno storitev, kadar pogodba določa nepretrgano dobavo v določenem obdobju, ali
 - (b) ki ga lahko potrošnik razumno pričakuje glede na vrsto in namen digitalne vsebine ali digitalne storitve in ob upoštevanju okoliščin in narave pogodbe, kadar pogodba določa enkratno dobavo ali niz posameznih dobav.

3. Kadar potrošnik v razumnem roku ne namesti posodobitev, ki jih trgovec zagotovi v skladu z odstavkom 2, trgovec ni odgovoren za neskladnost, ki je posledica samo tega, da ni bila opravljena ustrezna posodobitev, pod pogojem, da:
 - (a) je trgovec obvestil potrošnika o razpoložljivosti posodobitve in posledicah, če je potrošnik ne namesti, ter
 - (b) razlog za to, da potrošnik posodobitve ni namestil ali jo je napačno namestil, niso bila pomanjkljiva navodila za namestitev, ki jih je zagotovil trgovec.
4. Kadar pogodba določa nepretrgano dobavo digitalne vsebine ali digitalne storitve v določenem obdobju, mora biti digitalna vsebina ali digitalna storitev skladna med celotnim trajanjem tega obdobja.
5. Za neskladnost v smislu odstavkov 1 ali 2 se ne šteje, če je bil potrošnik ob sklenitvi pogodbe izrecno obveščen, da posamezna lastnost digitalne vsebine ali digitalne storitve odstopa od objektivnih zahtev za skladnost iz odstavka 1 ali 2, ter je ob sklenitvi pogodbe izrecno in ločeno sprejel to odstopanje.
6. Če se stranki nista dogovorili drugače, mora biti digitalna vsebina ali digitalna storitev dobavljena v najnovejši različici, ki je bila na razpolago ob sklenitvi pogodbe.

Člen 9

Nepravilna integracija digitalne vsebine ali digitalne storitve

Kakršna koli neskladnost, ki je posledica nepravilne integracije digitalne vsebine ali digitalne storitve v digitalno okolje potrošnika, se šteje za neskladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve, če:

- (a) je bila digitalna vsebina ali digitalna storitev integrirana s strani trgovca ali v okviru odgovornosti trgovca ali
- (b) je bilo predvideno, da digitalno vsebino ali digitalno storitev integrira potrošnik, do nepravilne integracije pa je prišlo zaradi pomanjkljivih navodil za integracijo, ki jih je zagotovil trgovec.

Člen 10

Pravice tretjih oseb

Kadar omejitev, ki je posledica kršitve pravic tretje osebe, zlasti pravic intelektualne lastnine, preprečuje ali omejuje uporabo digitalne vsebine ali digitalne storitve v skladu s členoma 7 in 8, države članice zagotovijo, da je potrošnik upravičen do jamčevalnih zahtevkov v primeru neskladnosti iz člena 14, razen če nacionalno pravo za take primere določa ničnost ali razveljavitev pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve.

Člen 11
Odgovornost trgovca

1. Trgovec je odgovoren za vsako nedobavo digitalne vsebine ali digitalne storitve v skladu s členom 5.
2. Kadar je v pogodbi določena enkratna dobava ali niz posameznih dobav, je trgovec brez poseganja v točko (b) člena 8(2) odgovoren za vsako neskladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve iz členov 7, 8 in 9, ki obstaja v času dobave.

Če je po nacionalnem pravu trgovec odgovoren samo za neskladnost, ki se pokaže v določenem obdobju po dobavi, to obdobje ne sme biti krajše od dveh let od dobave, brez poseganja v točko (b) člena 8(2).

Če za pravice iz člena 12 po nacionalnem pravu velja tudi ali samo zastaralni rok, države članice zagotovijo, da tak zastaralni rok potrošniku omogoča, da uveljavlja jamčevalne zahteve iz člena 14 za vsako neskladnost, ki obstaja v času, navedenem v prvem pododstavku, in se pokaže v obdobju, navedenem v drugem pododstavku.

3. Kadar pogodba določa nepretrgano dobavo v določenem obdobju, je trgovec v skladu s členi 7, 8 in 9 odgovoren za neskladnost, ki nastane ali se pokaže v obdobju, v katerem je treba v skladu s pogodbo dobaviti digitalno vsebino ali digitalno storitev.

Če za pravice iz člena 14 po nacionalnem pravu velja tudi ali samo zastaralni rok, države članice zagotovijo, da tak zastaralni rok potrošniku omogoča, da uveljavlja jamčevalne zahteve iz člena 14 za vsako neskladnost, ki nastane ali se pokaže v obdobju iz prvega pododstavku.

Člen 12

Dokazno breme

1. Dokazno breme glede tega, ali je bila digitalna vsebina ali digitalna storitev dobavljena v skladu s členom 5, nosi trgovec.
2. V primerih iz člena 11(2) dokazno breme glede tega, ali je bila dobavljena digitalna vsebina ali digitalna storitev v času dobave skladna, nosi trgovec za neskladnost, ki se pokaže v enem letu od trenutka, ko je bila digitalna vsebina ali digitalna storitev dobavljena.

3. V primerih iz člena 11(3) dokazno breme glede tega, ali je bila digitalna vsebina ali digitalna storitev skladna v obdobju, v katerem jo je bilo treba v skladu s pogodbo dobaviti, skladna, pri neskladnosti, ki se pokaže v tem obdobju, nosi trgovec.
4. Odstavka 2 in 3 se ne uporabljata, kadar trgovec dokaže, da digitalno okolje potrošnika ni združljivo s tehničnimi zahtevami za digitalno vsebino ali digitalno storitev, in kadar je trgovec o takšnih zahtevah potrošnika obvestil na jasen in razumljiv način pred sklenitvijo pogodbe.
5. Potrošnik sodeluje s trgovcem, kolikor je razumno mogoče in potrebno, da se ugotovi, ali je vzrok za neskladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve v obdobju, določenem v členu 11(2) oziroma (3), kakor je ustrezno, digitalno okolje potrošnika. Obveznost sodelovanja je omejena na tehnično razpoložljiva sredstva, ki so najmanj moteča za potrošnika. Kadar potrošnik ne sodeluje in kadar je trgovec o tej zahtevi potrošnika obvestil na jasen in razumljiv način pred sklenitvijo pogodbe, dokazno breme glede tega, ali je neskladnost obstajala v obdobju, določenem v členu 11(2) oziroma (3), kakor je ustrezno, nosi potrošnik.

Člen 13

Zahtevki v primeru nedobave

1. Kadar trgovec ne dobavi digitalne vsebine ali digitalne storitve v skladu s členom 5, potrošnik pozove trgovca, naj dobavi digitalno vsebino ali digitalno storitev. Če trgovec te digitalne vsebine ali digitalne storitve ne dobavi brez nepotrebnega odlašanja ali v dodatnem obdobju, kot se izrecno dogovorita stranki, ima potrošnik pravico do odstopa od pogodbe.
2. Odstavek 1 se ne uporabi in potrošnik lahko takoj odstopi od pogodbe, kadar:
 - (a) trgovec izjavi ali je iz okoliščin očitno, da trgovec ne bo dobavil digitalne vsebine ali digitalne storitve;
 - (b) se potrošnik in trgovec dogovorita ali je iz okoliščin ob sklenitvi pogodbe očitno, da je določen čas dobave bistven za potrošnika, trgovec pa digitalne vsebine ali digitalne storitve ne dobavi do tega trenutka ali v tem trenutku.
3. Kadar potrošnik odstopi od pogodbe v skladu z odstavkom 1 ali 2 tega člena, se ustrezno uporabljajo členi 15 do 18.

Člen 14

Jamčevalni zahtevki v primeru neskladnosti

1. V primeru neskladnosti je potrošnik pod pogoji iz tega člena upravičen do vzpostavitve skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve, do sorazmernega znižanja kupnine ali do odstopa od pogodbe.
2. Potrošnik je upravičen do vzpostavitve skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve, razen če bi bilo to nemogoče ali bi trgovcu povzročilo nesorazmerne stroške, pri čemer je treba upoštevati vse okoliščine primera, vključno z:
 - (a) vrednostjo, ki bi jo digitalna vsebina ali digitalna storitev imela, če ne bi bila neskladna, in
 - (b) pomenom neskladnosti.
3. Trgovec vzpostavi skladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve v skladu z odstavkom 2 v razumnem roku od trenutka, ko je potrošnik trgovca obvestil o neskladnosti, in sicer brezplačno in brez znatnih nevšečnosti za potrošnika, pri čemer se upoštevata vrsta digitalne vsebine ali digitalne storitve in namen, za katerega je potrošnik to digitalno vsebino ali digitalno storitev potreboval.

4. Potrošnik je upravičen do bodisi sorazmernega znižanja kupnine v skladu z odstavkom 5, kadar je digitalna vsebina ali digitalna storitev dobavljena proti plačilu kupnine, bodisi do odstopa od pogodbe v skladu z odstavkom 6, in sicer v katerem koli od naslednjih primerov:
- (a) vzpostavitev skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve ni mogoča ali je nesorazmerna v skladu z odstavkom 2;
 - (b) trgovec ni vzpostavil skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve v skladu z odstavkom 3;
 - (c) neskladnost ostaja kljub poskusu trgovca, da bi vzpostavil skladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve;
 - (d) narava neskladnosti je tako resna, da upravičuje takojšnje znižanje kupnine ali odstop od pogodbe, ali
 - (e) trgovec je izjavil ali je iz okoliščin očitno, da trgovec ne bo vzpostavil skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve v razumnem roku ali brez znatnih nevšečnosti za potrošnika.
5. Znižanje kupnine mora biti sorazmerno zmanjšanju vrednosti digitalne vsebine ali digitalne storitve, dobavljene potrošniku, v primerjavi z vrednostjo, ki bi jo digitalna vsebina ali digitalna storitev imela, če bi bila skladna.

Kadar je v pogodbi določeno, da se digitalna vsebina ali digitalna storitev dobavlja v določenem obdobju proti plačilu kupnine, se kupnina zniža za obdobje, ko skladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve ni bila zagotovljena.

6. Kadar je digitalna vsebina ali digitalna storitev dobavljena proti plačilu kupnine, lahko potrošnik odstopi od pogodbe le, če neskladnost ni neznatna. Dokazno breme glede tega, ali je neskladnost neznatna, nosi trgovec.

Člen 15

Uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe

Potrošnik uveljavlja pravico do odstopa od pogodbe z izjavo, s katero trgovca obvesti o odločitvi o odstopu od pogodbe.

Člen 16

Obveznosti trgovca v primeru odstopa od pogodbe

1. V primeru odstopa od pogodbe trgovec potrošniku povrne vse zneske, ki so bili plačani na podlagi pogodbe.

Kadar pa je v pogodbi določena dobava digitalne vsebine ali digitalne storitve proti plačilu kupnine in za določeno obdobje ter je bila pred odstopom od pogodbe nekaj časa zagotovljena skladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve, trgovec potrošniku povrne le sorazmerni del plačane kupnine, ki ustreza obdobju, ko skladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve ni bila zagotovljena, ter morebitni del kupnine, ki jo je potrošnik plačal vnaprej, za obdobje pogodbe, ki bi ostalo, če pogodba ne bi prenehala.

2. Glede osebnih podatkov potrošnika mora trgovec izpolnjevati veljavne obveznosti iz Uredbe (EU) 2016/679.
3. Trgovec ne sme uporabljati nobene vsebine, razen osebnih podatkov, ki jo je potrošnik zagotovil ali ustvaril pri uporabi digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki jo dobavlja trgovec, razen kadar:
 - (a) ta vsebina zunaj okvira digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki jo dobavlja trgovec, ni uporabna;
 - (b) ta vsebina zadeva le dejavnost potrošnika pri uporabi digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki jo dobavlja trgovec;
 - (c) je trgovec to vsebino združil z drugimi podatki in je ni več mogoče ločiti oziroma bi bil zato potreben nesorazmeren napor ali

(d) so to vsebino skupaj ustvarili potrošnik in drugi ter lahko drugi potrošniki to vsebino še naprej uporabljajo.

4. Razen v primerih iz točke (a), (b) ali (c) odstavka 3 trgovec na zahtevo potrošnika da na voljo potrošniku vso vsebino, ki niso osebni podatki, ki jo je potrošnik zagotovil ali ustvaril pri uporabi digitalne vsebine ali digitalne storitve, ki jo dobavlja trgovec.

Potrošnik ima pravico, da to digitalno vsebino ponovno pridobi brezplačno in v razumnem roku ter v obliki, ki je v splošni rabi in strojno berljiva, ne da ga trgovec pri tem ovira.

5. Trgovec lahko brez poseganja v odstavek 4 potrošniku prepreči vsakršno nadaljnjo uporabo digitalne vsebine ali digitalne storitve, zlasti tako, da potrošniku onemogoči dostop do digitalne vsebine ali digitalne storitve ali onemogoči potrošnikov uporabniški račun.

Člen 17

Obveznosti potrošnika v primeru odstopa od pogodbe

1. Po odstopu od pogodbe se potrošnik vzdrži uporabe digitalne vsebine ali digitalne storitve in je ne daje na voljo tretjim osebam.

2. Kadar je bila digitalna vsebina dobavljena na materialnem nosilcu podatkov, potrošnik na zahtevo trgovca in na stroške trgovca vrne materialni nosilec podatkov trgovcu brez nepotrebnega odlašanja. Če se trgovec odloči, da bo zahteval vračilo materialnega nosilca podatkov, zahtevo poda v 14 dneh od dneva, ko je bil obveščen o odločitvi potrošnika, da odstopi od pogodbe.
3. Potrošnik ni zavezan plačati za uporabo digitalne vsebine ali digitalne storitve v obdobju pred odstopom od pogodbe, v katerem ni bila zagotovljena skladnost digitalne vsebine ali digitalne storitve.

Člen 18

Roki in načini povračila, ki veljajo za trgovca

1. Vsako povračilo, ki ga trgovec dolguje potrošniku v skladu s členom 14(4) in (5) ali 16(1) zaradi znižanja kupnine ali odstopa od pogodbe, se opravi brez nepotrebnega odlašanja in v nobenem primeru pozneje kot v 14 dneh od dneva, ko je trgovec obveščen o odločitvi potrošnika, da uveljavi pravico potrošnika do znižanja kupnine ali do odstopa od pogodbe.
2. Trgovec povračilo izplača z uporabo istih plačilnih sredstev, kot jih je uporabil potrošnik za plačilo digitalne vsebine ali digitalne storitve, razen če potrošnik izrecno soglaša z drugimi plačilnimi sredstvi in pod pogojem, da potrošniku zaradi takšnega povračila ni treba plačati nobenih pristojbin.

3. Trgovec potrošniku ne zaračuna nobenih pristojbin za povračilo.

Člen 19

Spremembe digitalne vsebine ali digitalne storitve

1. Kadar je s pogodbo določeno, da se digitalna vsebina ali digitalna storitev dobavlja ali je dostopna potrošniku v določenem obdobju, lahko trgovec digitalno vsebino ali digitalno storitev spremeni v obsegu, ki presega tisto, kar je nujno potrebno za zagotovitev skladnosti digitalne vsebine ali digitalne storitve v skladu s členoma 7 in 8, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
- (a) pogodba omogoča in ustrezno utemeljuje tako spremembo;
 - (b) takšna sprememba se izvede brez dodatnih stroškov za potrošnika;
 - (c) potrošnik je na jasn in razumljiv način obveščen o spremembi ter
 - (d) v primerih iz odstavka 2 je potrošnik v razumnem roku vnaprej na trajnem nosilcu podatkov obveščen o lastnostih in času spremembe ter o svoji pravici, da odstopi od pogodbe v skladu z odstavkom 2, oziroma o možnosti, da obdrži digitalno vsebino ali digitalno storitev brez take spremembe v skladu z odstavkom 4.

2. Potrošnik ima pravico, da odstopi od pogodbe, če ima sprememba negativen učinek na dostop potrošnika do digitalne vsebine ali digitalne storitve ali njeno uporabo, razen če je ta negativen učinek neznaten. V tem primeru je potrošnik upravičen do brezplačnega odstopa od pogodbe v roku 30 dni po prejemu obvestila ali od trenutka, ko trgovec spremeni digitalno vsebino ali digitalno storitev, kar nastopi pozneje.
3. Kadar potrošnik odstopi od pogodbe v skladu z odstavkom 2 tega člena, se ustrezno uporabljajo členi 15 do 18.
4. Odstavka 2 in 3 tega člena se ne uporabljata, če je trgovec potrošniku omogočil, da brez dodatnih stroškov obdrži nespremenjeno digitalno vsebino ali digitalno storitev in je zagotovljena skladnost te digitalne vsebine ali digitalne storitve.

Člen 20

Pravica do pravnega sredstva

Kadar je trgovec odgovoren potrošniku zaradi nedobave digitalne vsebine ali digitalne storitve ali zaradi neskladnosti, ki je posledica dejanja ali opustitve dejanja s strani osebe v predhodnih členih pogodbene verige, je trgovec upravičen do uveljavljanja zahtevkov proti odgovorni osebi ali odgovornim osebam v verigi poslovnih transakcij. Osebo, proti kateri trgovec lahko uveljavlja zahteve, ter ustrezne postopke in pogoje uveljavljanja določa nacionalno pravo.

Člen 21
Izvrševanje

1. Države članice zagotovijo, da obstajajo ustrezna in učinkovita sredstva za zagotavljanje skladnosti s to direktivo.
2. Sredstva iz odstavka 1 vključujejo predpise, po katerih lahko eden ali več naslednjih organov, določenih v skladu z nacionalnim pravom, začne postopek po nacionalnem pravu pred sodiščem ali pred pristojnimi upravnimi organi, da se zagotovi uporaba nacionalnih predpisov za prenos te direktive:
 - (a) javni organi ali njihovi zastopniki;
 - (b) potrošniške organizacije, ki imajo legitimen interes za varstvo potrošnikov;
 - (c) poklicna združenja, ki imajo legitimen interes za začetek postopka;
 - (d) nepridobitni organi, organizacije ali združenja, ki delujejo na področju varstva pravic in svoboščin posameznikov, kakor je določeno v členu 80 Uredbe (EU) 2016/679.

Člen 22
Zavezujoča narava

1. Če v tej direktivi ni določeno drugače, noben pogodbeni pogoji, ki v škodo potrošnika izključuje uporabo nacionalnih ukrepov za prenos te direktive, od njih odstopa ali spreminja njihove učinke, preden potrošnik seznani trgovca s tem, da dobava ni bila opravljena ali da skladnost ni zagotovljena, ali preden trgovec potrošnika obvesti o spremembi digitalne vsebine ali digitalne storitve v skladu s členom 19, za potrošnika ni zavezujoč.
2. Ta direktiva trgovcu ne preprečuje, da potrošniku ponudi pogodbeni določila, ki presegajo varstvo, zagotovljeno s to direktivo.

Člen 23
Spremembe Uredbe (EU) 2017/2394 in Direktive 2009/22/ES

- (1) V Prilogi k Uredbi (EU) 2017/2394 se doda naslednja točka:

„28. Direktiva (EU) 2019/... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o nekaterih vidikih pogodb o dobavi digitalne vsebine in digitalnih storitev (UL ..., str. ...)“⁺“;

⁺ UL: Prosimo, vstavite serijsko številko, datum sprejetja in podrobnosti objave v UL za to direktivo.

(2) v Prilogi I k Direktivi 2009/22/ES se doda naslednja točka:

„17. Direktiva (EU) 2019/... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o nekaterih vidikih pogodb o dobavi digitalne vsebine in digitalnih storitev (UL ..., str. ...)“⁺“

Člen 24

Prenos

1. Države članice do ... [prvi dan v mesecu, ki ustreza mesecu, ki sledi obdobju dveh let po datumu začetka veljavnosti te direktive] sprejmejo in objavijo predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice te predpise uporabljajo od ... [prvi dan v mesecu, ki ustreza mesecu, ki sledi obdobju dveh let in šestih mesecev po datumu začetka veljavnosti te direktive].

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

⁺ UL: Prosimo, vstavite serijsko številko, datum sprejetja in podrobnosti objave v UL za to direktivo.

Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih določb predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

2. Določbe te direktive se uporabljajo za dobavo digitalne vsebine ali digitalnih storitev od ... [prvi dan v mesecu, ki ustreza mesecu, ki sledi obdobju dveh let in šestih mesecev po datumu začetka veljavnosti te direktive], razen členov 19 in 20 te direktive, ki se uporabljata samo za pogodbe, sklenjene od tega datuma.

Člen 25

Pregled

Komisija najpozneje ... [pet let po datumu začetka veljavnosti te direktive] pregleda uporabo te direktive ter predloži poročilo Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru. V poročilu med drugim preuči potrebo po harmonizaciji pravil, ki veljajo za tiste pogodbe o dobavi digitalne vsebine ali digitalnih storitev, ki jih ta direktiva ne zajema, vključno s pogodbami o dobavi digitalne vsebine ali digitalnih storitev v zameno za oglaševanje.

Člen 26
Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 27
Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik